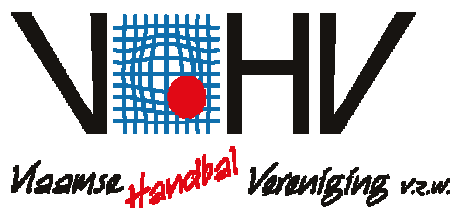


SPELREGELBOEKJE 2010



Internationale Handbal Federatie



- **Spelregels**
- **IHF-gebaren**
- **Verduidelijkingen bij de spelregels**

Editie: 1 juli 2010 - Vertaling 01.06.2010, door François Mulleners en Sus Evers

Inhoud	Blz
Spelregels, IHF-handgebaren, verduidelijkingen bij de spelregels en wisselzonereglement	3 - 81
Voorwoord	
Spelregels	
Regel 1 - Het speeloppervlak	5 - 9
Regel 2 - De speeltijd, eindsignaal, time-out	10 - 13
Regel 3 - De bal	14
Regel 4 - Het team, wisselen van spelers, kleding, spelersblessures	15 - 18
Regel 5 - De doelverdediger	19 - 20
Regel 6 - Het doelgebied	21 - 22
Regel 7 - Het spelen van de bal, passief spel	23 - 25
Regel 8 - Overtredingen en onsportief gedrag	26 - 32
Regel 9 - Het maken van een doelpunt	33 - 34
Regel 10 - De beginworp	35
Regel 11 - De inworp	36
Regel 12 - De uitworp	37
Regel 13 - De vrije worp	38 - 40
Regel 14 - De 7m-worp	41 - 42
Regel 15 - Algemene richtlijnen voor de uitvoering van de worpen (beginworp, inworp, uitworp, vrije worp, 7m-worp)	43 - 45
Regel 16 - De straffen	46 - 50
Regel 17 - De scheidsrechters	51 - 52
Regel 18 - De tijdopnemer en de secretaris	53
IHF- handgebaren	54 - 63
Verduidelijkingen bij de spelregels	64 - 78
Wisselzonereglement	79 - 81
Richtlijnen voor speeloppervlakken en doelen	82 - 85



UITGAVE

Vlaamse Handbalvereniging vzw Hendrik Van Veldekesingel 150 bus 29, 3500 Hasselt Tel.:011/87.09.02 Fax.: 011/87.09.06 E-mail: vhv@handbal.be Website: www.handbal.be

OORSPRONKELIJKE TITEL

Rules of the game

IHF-hand signals

Clarification to the rules of the game

VERTALING: F. Mulleners en S.Evers

WOORD VOORAF

Deze spelregels zijn van kracht vanaf 1 juli 2010.

De spelregeltekst, de toelichtingen, de IHF-gebaren, de verduidelijkingen bij de spelregels en het wisselzonereglement vormen een integraal onderdeel van dit spelregelboekje. Dit geldt niet voor de „Richtlijnen voor speeloppervlakken en doelen", welke om zuiver praktische redenen in het spelregelboekje werden opgenomen.

Opmerking:

Om een taalkundige vereenvoudiging te bereiken wordt in dit spelregelboekje in het algemeen voor vrouwelijke en mannelijke spelers, officials, scheidsrechters en andere personen de mannelijke woordvorm gebruikt.

De spelregels zijn nochtans met uitzondering van spelregel 3 (afmetingen van de ballen) voor vrouwelijke en mannelijke deelnemers dezelfde.

Regel 1 Het speeloppervlak

- 1:1** Het speeloppervlak (fig. 1) dat een speelveld en twee doelgebieden (zie 1:4 en regel 6) omvat, is een rechthoek met een lengte van 40 m en breedte van 20 m. De lengtezijden worden zijlijnen, de breedtezijden buitendoellijnen, tussen de doelpalen echter doellijnen genoemd.

Het is gewenst naast de zijlijnen een veiligheidszone van minstens 1 m, en achter de doellijnen een veiligheidszone van minstens 2 m te voorzien.

De staat van het speeloppervlak mag niet in het voordeel van een team worden gewijzigd.

- 1:2** In het midden van beide buitendoellijnen staat een doel (fig. 2a en 2b). De doelen moeten stevig verankerd zijn in de bodem of aan de muur achter hen. Aan de binnenkant van de palen gemeten is het doel 2 m hoog en 3 m breed.

De doelpalen zijn door een horizontale doellat vast verbonden. De achterkant van de doelpalen moet met de achterzijde van de doellijn samenlopen. De doelpalen en doellat moeten een vierkante doorsnede hebben (8 cm). Zij dienen op de drie van op het speelveld zichtbare zijden geschilderd te zijn in twee contrasterende kleuren, die eveneens duidelijk afsteken tegen de achtergrond.

De doelen moeten van een net voorzien zijn dat zo moet opgehangen zijn, dat een in het doel geworpen bal normaliter in het doel blijft.

- 1:3** Alle lijnen van het speeloppervlak behoren tot het gebied dat zij begrenzen. De doellijnen tussen de doelpalen zijn 8 cm breed (fig. 2a), alle andere lijnen zijn 5 cm breed.

Twee naast elkaar liggende gebieden kunnen in plaats van door lijnen ook door verschillende kleuren van elkaar gescheiden worden.

- 1:4** Voor elk doel bevindt zich het doelgebied (zie fig. 5, blz. 85). Het doelgebied wordt als volgt door de doelgebiedlijn (6m-lijn) begrensd:

- a) voor het doel wordt op een afstand van 6 m evenwijdig aan de doellijn een 3 m lange lijn getrokken (gemeten van de achterkant van de doellijn tot de voorkant van de doelgebiedlijn);
- b) twee kwartcirkels met van straal van 6 m (gemeten van de achterste binnenkant van de doelpaal) verbinden de 3 m lange lijn met de buitendoellijn (fig. 1 en 2a).

- 1:5** De vrijeworplijn (9m-lijn) is een onderbroken lijn, getrokken op 3 m afstand van de doelgebiedlijn. De lijnstukken van de vrijeworplijn alsook de tussenafstanden hebben een lengte van 15 cm (fig.1).

- 1:6** De 7m-lijn is een 1 m lang lijnstuk voor het doel. Ze loopt evenwijdig aan de doellijn, getrokken op een afstand van 7 m, gemeten van de achterkant van de doellijn tot de voorkant van de 7m-lijn; (fig. 1).
- 1:7** De doelverdedigergrenslijn (4m-lijn) is een 15 cm lang lijnstuk voor het doel. Ze verloopt evenwijdig aan de doellijn, getrokken op een afstand van 4 m, gemeten van de achterkant van de doellijn tot de voorkant van de 4m-lijn; (fig. 1).
- 1:8** De middenlijn verbindt het midden van beide zijlijnen met elkaar (fig. 1 en 3).
- 1:9** De wissellijn (een deel van de zijlijn) reikt voor elk team van de middenlijn tot een op 4,5 m van de middenlijn gelegen eindpunt. Van dit eindpunt van de wissellijnen wordt evenwijdig aan de middenlijn, en dit naar beide kanten van de zijlijn, een 15 cm lange lijn getrokken (fig. 1 en 3).

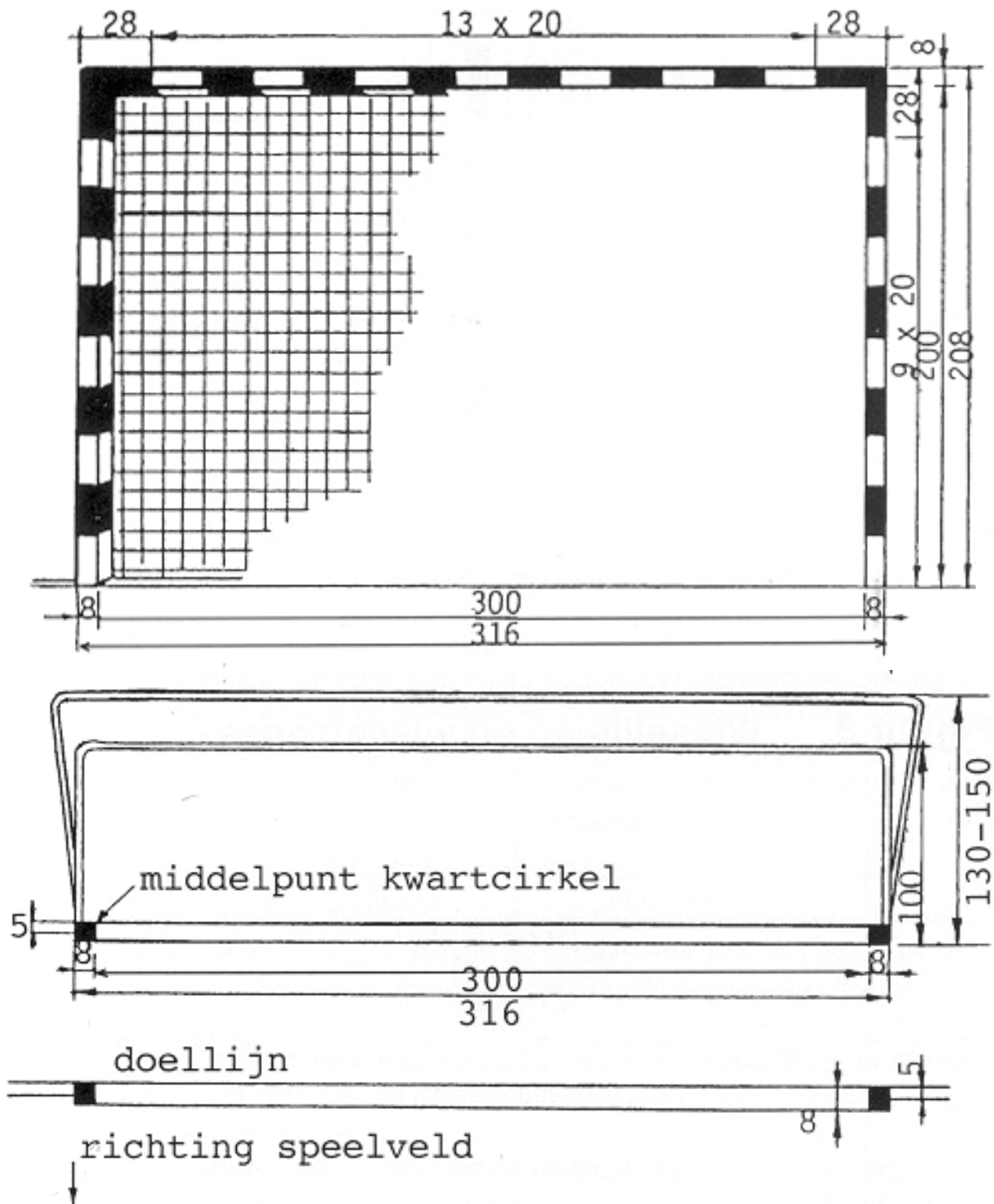
Opmerking:

Meer gedetailleerde technische vereisten voor het speeloppervlak en de doelen staan in de „Richtlijnen voor speeloppervlakken en doelen” vanaf blz. 82.

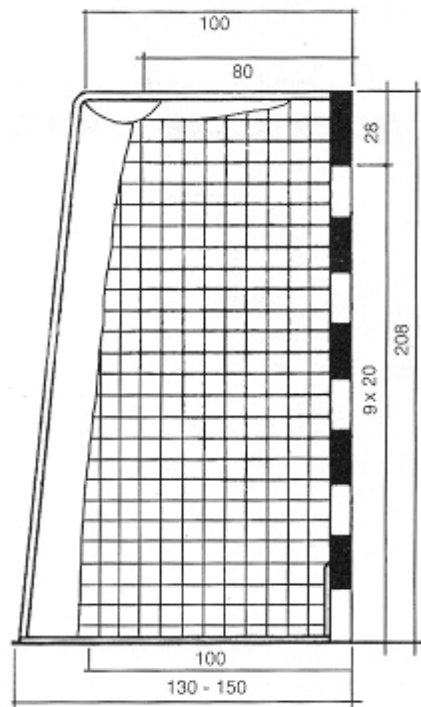
Technical drawing of a badminton court layout. The court is 4000 mm long and 2000 mm wide. The drawing shows the positions of the net, net posts, and various lines: doellijn (service line), 4m-lijn (4m line), doelgebiedlijn (service court line), 7m-lijn (7m line), vrije worplijn (free throw line), middenlijn (center line), and zijlijn (side line). It also indicates the positions for the bank (bench) and wedstrijdtafel (competition table) outside the court.

8

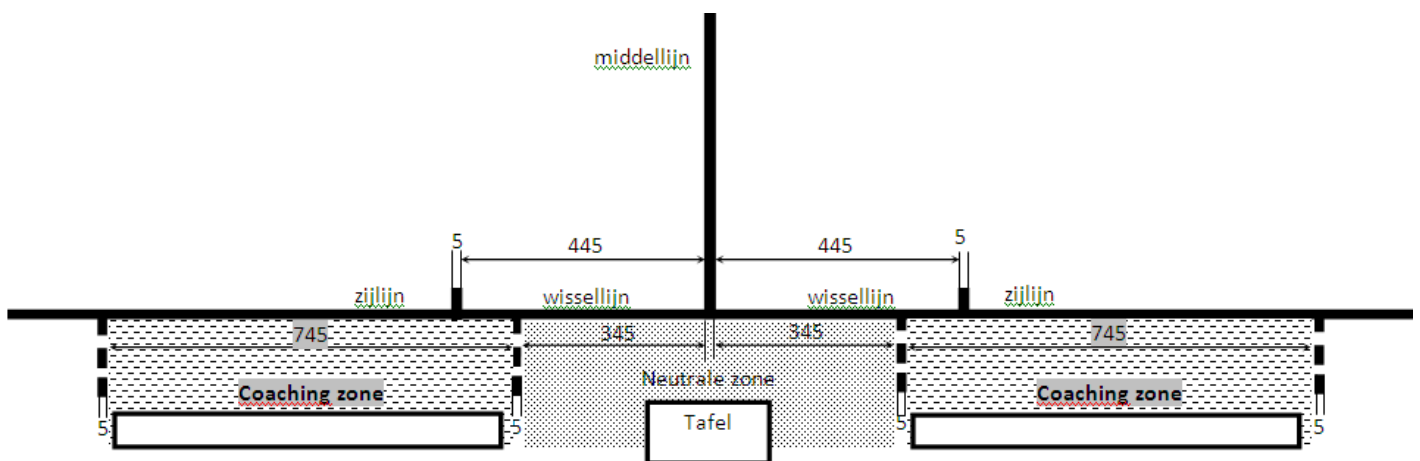
Figuur 2a: Het doel



Figuur 2b: Het doel: zijaanzicht



Figuur 3: Wissellijnen en wisselzones



De tafel voor de tijdopnemer en wedstrijdsecretaris en de wisselbanken moeten zodanig geplaatst zijn, dat de tijdopnemer/secretaris de wissellijnen duidelijk kunnen zien. De tafel zou dicht bij de zijlijn moeten staan dan de banken, maar minstens 50 cm buiten de zijlijn.

Regel 2 Speeltijd, eindsignaal, time-out

Speeltijd

2:1 De normale speeltijd voor alle teams met spelers van 16 jaar en ouder bedraagt 2 x 30 minuten. De pauze is normaal 10 minuten.

De normale speeltijd voor jeugdteams van 12-16 jaar bedraagt 2 x 25 minuten, voor jeugdteams van 8-12 jaar 2 x 20 minuten. In beide gevallen is de pauze normaal 10 minuten.

2:2 Eindigt een wedstrijd na verloop van de normale speeltijd onbeslist, en moet tot een beslissing worden doorgespeeld, dan volgt na een pauze van 5 minuten een verlenging. Deze verlenging duurt 2 x 5 minuten met tussen de speelhelften een pauze van 1 minuut.

Is de wedstrijd na een eerste verlenging nog niet beslist, dan volgt na een pauze van 5 minuten een tweede verlenging van 2 x 5 minuten met tussen de speelhelften een pauze van 1 minuut .

Valt ook hier geen beslissing, dan is de winnaar in overeenstemming met de bepalingen van het betreffende wedstrijdreglement vast te stellen. Indien dit dient te gebeuren via 7m-worpen, dient onderstaande procedure gevolgd te worden.

***Toelichting:**

Indien de beslissing moet vallen via het nemen van 7m-worpen, zijn alle spelers die niet tijdelijk uitgesloten of gediskwalificeerd zijn op het einde van de speeltijd, gerechtigd om hieraan deel te nemen (zie eveneens spelregel 4:1, 4^e alinea). Elk team wijst 5 spelers aan. Deze spelers voeren elk één worp uit, afwisselend met de spelers van het andere team. De teams zijn niet verplicht om vooraf de volgorde van de werpers vast te leggen. Doelverdedigers mogen vrij gekozen en gewisseld worden tussen de speligerechtigde spelers. Spelers mogen als werpers, maar ook als doelverdediger aan het 7m-worpen deelnemen.

De scheidsrechters bepalen naar welk doel geworpen wordt. De scheidsrechters tossen en het winnende team kiest of zij eerst of laatst willen werpen. De omgekeerde volgorde wordt gebruikt na de eerste vijf worpen elk, indien het werpen verder dient gezet omdat de score nog steeds onbeslist is.

Voor een dergelijke verderzetting, dient elk team opnieuw vijf spelers aan te duiden. Alle of sommige van hen mogen dezelfde zijn als in de eerste ronde. Deze werkwijze van aanduiden van telkens vijf spelers gaat door zolang het nodig is. De winnaar is nu echter gekend van zodra er een doelpunt verschil is nadat beide teams een gelijk aantal worpen hebben uitgevoerd. Spelers kunnen voor verdere deelname aan het 7m-worpen gediskwalificeerd worden, in geval van ernstig of herhaald onsportief gedrag (16,6e). Indien dit een speler betreft die net voor het werpen in een groep van vijf werd aangeduid, moet het team een andere werper aanduiden.

Eindsignaal

2:3 De speeltijd begint met het fluitsignaal voor de beginworp door de scheidsrechter en eindigt met het automatische eindsignaal van de elektronische muurtijdklok, of met het eindsignaal van de tijdopnemer. Weerklinkt er geen dergelijk signaal dan fluit de scheidsrechter om aan te geven dat de speeltijd voorbij is (17:9).

*** Toelichting:**

Indien er geen elektronische muurtijdklok met automatisch eindsignaal beschikbaar zou zijn, dan moet de tijdopnemer een tafel- of handchronometer gebruiken en het spel beëindigen met het eindsignaal (18:2, alinea 2).

2:4 Spelregelovertradingen en onsportief gedrag, begaan vóór of tijdens het weerklinken van het eindsignaal (pauze of wedstrijdende, ook tijdens de verlengingen) moeten worden bestraft, ook als de hieruit voortvloeiende vrije worp (volgens spelregel 13:1) of 7m-worp pas na het weerklinken van dit signaal kan uitgevoerd worden.

Zo ook dient de worp hernomen te worden indien het eindsignaal (voor de pauze of het einde van de wedstrijd, ook tijdens de verlengingen) weerklinkt tijdens de uitvoering van de vrije worp of de 7m-worp of wanneer de bal al in de lucht is.

In beide gevallen beëindigen de scheidsrechters het spel pas nadat de vrije worp of 7m-worp uitgevoerd (heruitgevoerd) is, en het rechtstreekse resultaat werd afgewacht.

2:5 Voor vrije worpen uitgevoerd (of opnieuw uitgevoerd) onder regel 2:4, gelden speciale beperkingen met betrekking tot de posities van spelers en wisselers. Als uitzondering op de normale wisselflexibiliteit in regel 4:4, is de enige toegelaten spelerswissel deze van één speler van het werpende team. Overtradingen worden bestraft volgens regel 4:5, 1^e paragraaf. Bovendien moeten alle medespelers van de werper minstens 3 meter verwijderd zijn van de werper, en zich buiten de vrijeworplijn van de tegenstander bevinden (13:7, 15:6, zie ook Verduidelijking 1). De opstelling van de verdedigende spelers is aangegeven in spelregel 13:8.

2:6 Spelers en teamofficials blijven onderworpen aan persoonlijke bestraffing voor inbreuken of onsportief gedrag tijdens de uitvoering van de vrije worp of de 7m-worp in de omstandigheden beschreven in regel 2:4-5. Een spelregelovertrading bij de uitvoering van een dergelijke worp kan echter geen vrije worp in de andere richting tot gevolg hebben.

2:7 Stellen de scheidsrechters vast, dat het spel door de tijdopnemer te vroeg werd beëindigd (pauze of einde van de wedstrijd, ook in de verlengingen), dan zijn zij verplicht de spelers op het speeloppervlak te houden en de resterende speeltijd te laten uitspelen.

Bij het hervatten van het spel blijft dat team in het bezit van de bal, dat op het tijdstip van het te vroeg weerklinken signaal in het bezit was van de bal. Was de bal niet in het spel, dan wordt het spel met de aan de spelsituatie overeenstemmende worp voortgezet, anders met een vrije worp overeenkomstig spelregel 13:4 a-b.

Eindigde de eerste speelhelft van een wedstrijd (of een verlenging) te laat, dan moet de tweede speelhelft met de te lang gespeelde tijd worden ingekort. Eindigde de tweede speelhelft van een wedstrijd (of een verlenging) te laat, dan kunnen de scheidsrechters niets meer aan die situatie veranderen.

Time-out

2:8 Een time-out is verplicht indien:

- a) een 2-minuten tijdsraf of diskwalificatie wordt gegeven;
- b) een teamtime-out wordt toegekend;
- c) er een fluitsignaal van de tijdopnemer of de waarnemer is;
- d) ruggespraak tussen de scheidsrechters noodzakelijk is, volgens spelregel 17:7.

Een time-out wordt doorgaans ook gegeven in bepaalde andere situaties, afhankelijk van de omstandigheden (Verduidelijking 2) .

Spelregelovertredingen tijdens een time-out hebben dezelfde gevolgen als spelregelovertredingen tijdens de speeltijd (16:10).

2:9 In principe bepalen de scheidsrechters wanneer de tijd gestopt of gestart moet worden bij een time-out. De onderbreking van de speeltijd dient aan de tijdopnemer aangegeven te worden door middel van drie korte fluitsignalen en het handgebaar nr. 15.

Echter, in het geval van verplichte time-outs waarbij het spel onderbroken werd door een fluitsignaal van de tijdopnemer of de waarnemer (2:8b-c), dient de tijdopnemer de officiële klok onmiddellijk te stoppen, zonder de bevestiging van de scheidsrechters af te wachten.

Na een time-out (15:5b) moet het spel altijd met een fluitsignaal worden hernomen.

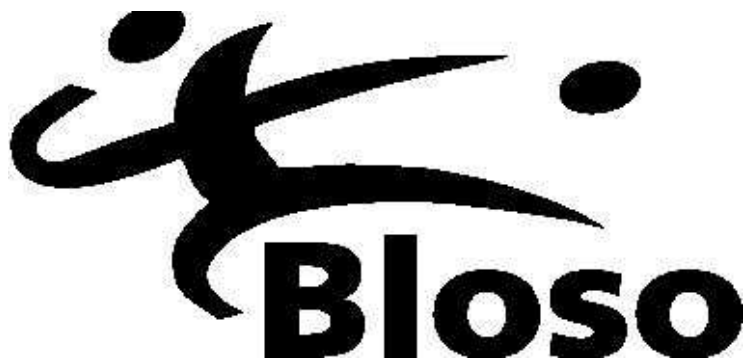
****Toelichting:***

Een fluitsignaal van de tijdopnemer/waarnemer stopt effectief het spel. Zelfs indien de scheidsrechters (en de spelers) zich niet onmiddellijk realiseren dat het spel gestopt is, zal elke actie op het veld, na het fluitsignaal, ongeldig zijn. Dit betekent dat indien er een doelpunt gescoord werd na het fluitsignaal van de tafel, het doelpunt afgekeurd moet worden. Op dezelfde wijze is een beslissing tot het toekennen van een worp aan een team (7m-worp, vrije worp, inworp, beginworp of uitworp) ongeldig. Het spel dient daarentegen hernomen te worden met een worp aangepast aan de situatie die bestond op het ogenblik van het fluitsignaal van de tijdopnemer/waarnemer. (Men dient in gedachte te houden dat

de typische reden voor de interventie een teamtime-out is of een foutieve wissel).

Elke persoonlijke bestraffing door de scheidsrechters gegeven tussen het tijdstip van het fluitsignaal van de tafel en het tijdstip dat de scheidsrechters de actie stoppen, blijft echter geldig. Dit is van toepassing ongeacht het type van inbreuk en ongeacht de ernst van de bestraffing.

2:10 Elk team heeft recht op een teamtime-out van 1 minuut per speelhelft van de normale speeltijd, maar niet tijdens de verlengingen (Verduidelijking 3).



Regel 3 De bal

- 3:1** De bal bestaat uit een omhulsel van leder of kunststof. Hij moet rond zijn. Het buitenmateriaal van de bal mag niet glanzend of glad zijn (17:3).
- 3:2** De verschillende teamcategorieën moeten volgende balgrootten, d.w.z. omtrek en massa gebruiken:
- 58-60 cm en 425-475 g (IHF-grootte 3) voor heren en mannelijke jeugd (16 jaar en ouder);
 - 54-56 cm en 325-375 g (IHF-grootte 2) voor dames en vrouwelijke jeugd (14 jaar en ouder) en mannelijke jeugd (12 tot 16 jaar);
 - 50-52 cm en 290-330 g (IHF-grootte 1) voor vrouwelijke jeugd (8 tot 14 jaar) en mannelijke jeugd (8 tot 12 jaar).

*** Toelichting:**

In het „IHF-balreglement" staan de technische vereisten waaraan ballen die bij alle officiële internationale wedstrijden gebruikt worden, moeten voldoen.

De afmetingen en de massa van de ballen te gebruiken bij "minihandbal" werden in deze spelregel niet opgenomen.

- 3:3** Bij elke wedstrijd moeten er minstens twee ballen voorhanden zijn. Tijdens het wedstrijdverloop moeten aan de wedstrijdtafel de reserveballen direct beschikbaar zijn. De ballen moeten overeenstemmen met spelregels 3:1-2.
- 3:4** De scheidsrechters beslissen wanneer een reservebal in het spel gebracht moet worden. In dit geval moeten zij de reservebal zo vlug mogelijk in het spel brengen, teneinde een zo kort mogelijke onderbreking te krijgen en een time-out te vermijden.

Regel 4 Het team, wisselen, uitrusting, spelersblessures

Het team

4:1 Een team bestaat uit ten hoogste 14 spelers.

Ten hoogste 7 spelers mogen zich gelijktijdig op het speeloppervlak bevinden. De overige spelers zijn wisselers.

Het team moet tijdens het ganse wedstrijdverloop een speler op het speeloppervlak aanwezig hebben die herkenbaar is als doelverdediger. Een speler die als doelverdediger aangewezen is, kan op elk ogenblik veldspeler worden (noteer evenwel spelregel 8:5 toelichting, 2^e alinea). Analooch kan een veldspeler op elk ogenblik de doelverdediger worden (zie echter 4:4 en 4:7).

Bij het begin van een wedstrijd moeten zich minstens 5 spelers op het speeloppervlak bevinden.

Het aantal spelers van een team mag tijdens het wedstrijdverloop - verlengingen inbegrepen - op elk ogenblik tot 14 spelers worden aangevuld.

Daalt het aantal spelers van een team op het speeloppervlak tot minder dan 5, dan kan toch worden doorgespeeld. Het komt de scheidsrechters toe te oordelen, of en wanneer het nodig is een wedstrijd te staken (17:12).

4:2 Een team mag tijdens een wedstrijd hoogstens 4 teamofficials aanwijzen. Deze teamofficials mogen tijdens de wedstrijd niet vervangen worden. Eén van hen moet als "teamverantwoordelijke" aangewezen worden. Enkel deze official heeft het recht de tijdopnemer/secretaris en eventueel de scheidsrechters aan te spreken (zie echter Verduidelijking 3: teamtime-out).

In het algemeen is het een teamofficial niet toegelaten om tijdens de wedstrijd het speeloppervlak te betreden. Een inbreuk tegen deze regel moet als onsportief gedrag bestraft worden (zie 8:7, 16:1b, 16:3d en 16:6c). Het spel moet met een vrije worp voor de tegenpartij worden hernomen (13:1a-b; zie echter Verduidelijking 7).

De "teamverantwoordelijke" dient er voor te zorgen dat, eenmaal de wedstrijd begonnen is, geen andere personen dan de (maximum 4) geregistreerde officials en de spelers die spelgerechtigd zijn (zie 4:3) aanwezig zijn in de wisselzone. Een inbreuk op deze spelregel leidt tot een progressieve bestraffing voor de "teamverantwoordelijke" (16:1b, 16:3d en 16:6c).

4:3 Een speler of teamofficial is gerechtigd om deel te nemen aan een wedstrijd als hij bij het beginsignaal aanwezig en op het wedstrijdformulier is ingeschreven.

Spelers/teamofficials die na het wedstrijdbegin aankomen moeten van de tijdopnemer/secretaris de gerechtigdheid tot deelname verkrijgen en op het wedstrijdformulier worden ingeschreven.

Een speler die tot deelname gerechtigd is, kan te allen tijde over de eigen wissellijn het speeloppervlak betreden (zie echter spelregels 4:4 en 4:6).

De “teamverantwoordelijke” dient er voor te zorgen dat enkel spelers die spelgerechtigd zijn, op het speelveld komen. Voor een inbreuk op deze spelregel dient de “teamverantwoordelijke” wegens onsportief gedrag bestraft te worden (13:1a-b, 16:1b, 16:3d en 16:6c; zie echter Verduidelijking 7).

Het wisselen van spelers

4:4 Wisselers mogen te allen tijde en herhaaldelijk op het speeloppervlak komen (zie echter spelregel 2:5), zonder melding aan de tijdopnemer/secretaris, op voorwaarde dat de te vervangen spelers het speeloppervlak hebben verlaten (4:5).

De spelers betrokken bij het wisselen dienen het speeloppervlak steeds te verlaten en te betreden over de eigen wissellijn (4:5). Dit geldt eveneens voor het wisselen van de doelverdediger (zie eveneens 4:7 en 14:10).

De regels met betrekking tot het wisselen zijn ook van toepassing bij een time-out (uitgezonderd teamtime-out).

***Toelichting:**

Het doel van het concept van de “wissellijn” is eerlijke en ordelijke wisselingen te verzekeren. Het is niet bedoeld om bestraffingen te veroorzaken in andere situaties, waar de speler over de zijlijn of over de buitendoellijn stapt op een onschuldige wijze en zonder enige intentie om een voordeel te behalen (bv. water halen of een handdoek op de bank net buiten de wisselzone, of het speeloppervlak op sportieve wijze verlaten bij een tijdelijke uitsluiting en de zijlijn kruisen aan de bank maar net buiten de 15 cm lijn). Tactisch en onrechtmatig gebruik van de zone buiten het speeloppervlak wordt afzonderlijk behandeld in spelregel 7:10.

4:5 Het foutief wisselen dient bestraft te worden met een tijdelijke uitsluiting voor de speler die de overtreding begint. Wisselen in een bepaalde situatie meerdere spelers van eenzelfde team foutief, dan moet slechts de eerste speler die een spelregelovertreding begint, worden bestraft.

De wedstrijd wordt met een vrije worp voor de tegenpartij hervat (13:1a-b; zie echter Verduidelijking 7).

4:6 Betreedt een bijkomende speler het speeloppervlak zonder uitwisselen of grijpt een speler onrechtmatig vanuit de wisselzone in het spelgebeuren in, dan dient deze speler een 2-minutenstraf te krijgen. Het team moet voor de volgende twee minuten op het speeloppervlak met een speler gereduceerd worden (afgezien van het feit dat de bijkomend opgekomen speler het speeloppervlak moet verlaten).

Betreedt een tijdelijk uitgesloten speler tijdens zijn tijd van uitsluiting het speeloppervlak, dan krijgt hij een bijkomende 2-minutenstraf. Deze tijdelijke uitsluiting begint onmiddellijk en het team moet voor de resterende straftijd van de eerste tijdelijke uitsluiting op het speeloppervlak verder gereduceerd worden.

De wedstrijd wordt in beide gevallen met een vrije worp voor de tegenpartij hervat (13:1a-b; zie ook Verduidelijking 7).

Uitrusting

4:7 Alle veldspelers van een team moeten gelijke sportkleding dragen. De combinaties van kleur en design van beide teams moeten zich duidelijk van elkaar onderscheiden. Alle spelers van eenzelfde team die als doelverdediger ingezet worden, moeten dezelfde kleur dragen, kleur die zich van de kleuren van de veldspelers van beide teams en van de doelverdediger van de tegenpartij onderscheidt (17:3).

4:8 De spelers moeten zichtbare nummers dragen die minstens 20 cm op de rug van hun shirt en minstens 10 cm op de borst groot zijn. De gebruikte nummers moeten van 1 tot 99 zijn. Een speler die wisselt tussen de positie van veldspeler en doelverdediger moet dezelfde nummer dragen in beide posities.

De kleur van de cijfers moet duidelijk afsteken tegen de kleur en het design van de sportkleding.

4:9 De spelers moeten sportschoenen dragen.

Het dragen van voorwerpen die de spelers in gevaar kunnen brengen, is niet toegestaan. Dit omvat bijvoorbeeld hoofdbescherming, gezichtsmasker, armbanden, uurwerken, ringen, zichtbare piercings, halssnoeren of kettingen, oorsieraden, brillen zonder band om de bril op zijn plaats te houden of met vast montuur, evenals andere voorwerpen die een gevaar kunnen opleveren (17:3).

Spelers die aan deze voorwaarden niet voldoen, mogen niet meespelen zolang het probleem niet verholpen is.

Platte ringen, smalle oorringen en zichtbare piercings kunnen toegelaten worden voor zover ze door een tape afgedekt zijn, zodat ze geen gevaar meer inhouden voor de andere spelers. Hoofdbanden, hoofdsjaals en kapiteinsbanden zijn toegelaten indien ze vervaardigd zijn uit zacht, elastisch materiaal.

Blessure spelers

4:10 Een speler die bloedt, of bloed op het lichaam of op de sportkleding heeft, moet het speeloppervlak onmiddellijk en vrijwillig (door een normale wissel) verlaten, om het bloeden te stoppen, de wonde te bedekken en het lichaam en de sportkleding te reinigen. De speler mag niet terugkeren op het speelveld vooraleer dit gebeurd is.

Een speler die de aanwijzingen van de scheidsrechters in verband met deze bepaling niet opvolgt, maakt zich schuldig aan onsportief gedrag (8:7, 16:1b en 16:3d).

4:11 Bij een blessure mogen de scheidsrechters (met handgebaar 15 en 16) twee deelnamegerechtigde personen (zie 4:3) de toelating geven het speeloppervlak te betreden tijdens een time-out, uitsluitend om een geblesseerde speler van hun team te verzorgen.

Indien bijkomende personen het speeloppervlak betreden nadat er reeds twee personen het speeloppervlak hebben betreden, of personen van het niet-betrokken team, dient dit bestraft als een foutief betreden van het speeloppervlak, in het geval van een speler volgens regel 4:6 en 16:3a, en in het geval van een teamofficial volgens regel 4:2, 16:1b, 16:3d, 16:6c. Een persoon die toelating kreeg om het speeloppervlak te betreden volgens spelregel 4:11, 1^e alinea, maar in plaats van de geblesseerde bij te staan instructies geeft aan de spelers, tegenstanders of scheidsrechters benadert enz., dient beschouwd te worden als schuldig aan onsportief gedrag (16:1b, 16:3d en 16:6c).



Regel 5 De doelverdediger

Het is de doelverdediger **toegestaan**:

- 5:1** in het doelgebied, bij het afweren, de bal met eender welk lichaamsdeel aan te raken;
- 5:2** zich in het doelgebied met de bal, ongeacht de voor veldspelers geldende beperkingen, (regels 7:2-4, 7:7) te verplaatsen. De doelverdediger mag echter de uitvoering van de uitworp niet vertragen (6:4-5, 12:2 en 15:5b);
- 5:3** het doelgebied zonder bal te verlaten, om op het speelveld mee te spelen. Voor hem gelden in dat geval de spelregels voor de op het speelveld spelende spelers (uitgezonderd in de situatie beschreven in spelregel 8:5, 2^e alinea).

Het doelgebied geldt als verlaten zodra de doelverdediger met een deel van het lichaam de grond buiten de doelgebiedlijn aanraakt;
- 5:4** het doelgebied met de niet onder controle gebrachte bal te verlaten, en hem in het speelveld verder te spelen.

Het is de doelverdediger **niet toegestaan**:

- 5:5** bij het afweren de tegenstander in gevaar te brengen (8:3, 8:5, 8:5 Toelichting, 13:1b);
- 5:6** het doelgebied met de onder controle gebrachte bal te verlaten; dit leidt tot een vrije worp (volgens 6:1, 13:1a en 15:7, 3^e alinea) indien de scheidsrechters hebben gefloten voor de uitvoering van de uitworp, in het andere geval wordt de worp gewoon hernomen (15:7, 2^e alinea); zie echter de interpretatie van voordeel in 15:7, indien de doelverdediger de bal zou verliezen buiten het doelgebied na de doelgebiedlijn overschreden te hebben met de bal in de hand;
- 5:7** de bal die buiten het doelgebied op de grond ligt of rolt aan te raken, zolang hij zich in zijn doelgebied bevindt (6:1, 13:1a);
- 5:8** de bal die buiten het doelgebied ligt of rolt in het doelgebied te halen (6:1, 13:1a);
- 5:9** met de bal van het speelveld in het doelgebied terug te gaan (6:1, 13:1a);
- 5:10** de bal die zich in de richting van het speelveld beweegt met de voet of het onderbeen aan te raken (13:1a);

5:11 bij de uitvoering van een 7m-worp, de doelverdedigergrenslijn (4m-lijn) of het verlengde ervan aan elk van beide kanten, te overschrijden voordat de bal de hand van de werper heeft verlaten (14:9).

*** Toelichting:**

Zolang de doelverdediger een voet achter of op de doelverdedigergrenslijn (4m-lijn) op de grond houdt, is het hem toegestaan de andere voet of een ander lichaamsdeel in de lucht over dit lijnstuk te bewegen.

The image shows the Lotto logo, which consists of the word "Lotto" in a bold, red, stylized font. The letters are thick and rounded, with a slight shadow effect behind them.

Regel 6 Het doelgebied

- 6:1** Het doelgebied mag alleen door de doelverdediger worden betreden (zie echter 6:3). Het doelgebied, de doelgebiedlijn inbegrepen, is betreden wanneer het door een veldspeler met eender welk deel van het lichaam wordt aangeraakt.
- 6:2** Bij het betreden van het doelgebied door een veldspeler wordt als volgt beslist:
- a) uitworp, wanneer een speler van het aanvallende team het doelgebied betreedt in bezit van de bal of zonder de bal, en hierdoor een voordeel behaalt (12:1).
 - b) vrije worp, wanneer een veldspeler van het verdedigende team het doelgebied betreedt en daardoor een voordeel behaalt, maar geen vrije doelkans vrijdelt (13:1b; zie ook 8:7f).
 - c) 7m-worp, wanneer een verdedigende veldspeler door het betreden van het doelgebied een vrije doelkans vrijdelt (14:1a). Voor deze regel betekent het begrip “betreden van het doelgebied” niet het gewoon raken van de doelgebiedlijn, maar het duidelijk in het doelgebied stappen.
- 6:3** Het betreden van het doelgebied wordt niet bestraft:
- a) als een speler, na het afspelen van de bal, het doelgebied betreedt, voor zover dit voor de tegenstander geen nadeel oplevert.
 - b) als een speler van een van de teams zonder bal het doelgebied betreedt en zich daardoor geen voordeel verschaft.
- 6:4** De bal wordt beschouwd als “buiten het spel”, wanneer de doelverdediger de bal onder controle heeft in het doelgebied (12:1). De bal moet terug in het spel gebracht worden met een uitworp (12:2).
- 6:5** De in het doelgebied rollende bal blijft “in het spel”. Hij is in het bezit van het team van de doelverdediger en enkel de doelverdediger mag de bal aanraken. De doelverdediger mag hem oprapen, waardoor de bal “uit het spel” is, en hem weer in het spel brengen volgens spelregel 6:4 en 12:1-2 (zie echter 6:7b). Raakt een medespeler van de doelverdediger de in het doelgebied rollende bal, dan dienen de scheidsrechters een vrije worp toe te kennen (13:1a) (zie echter 14:1a, in verbinding met Verduidelijking 6c). Raakt een speler van het andere team de bal aan, dan moet een uitworp (12:1 (iii)) toegekend worden.
- De bal is “uit het spel” zodra hij in het doelgebied blijft liggen (12:1 (ii)). In deze situatie is het team van de doelverdediger in balbezit en enkel de doelverdediger mag de bal aanraken. De doelverdediger moet de bal weer in het spel brengen volgens 6:4 en 12:1-2 (zie echter 6:7b). Het blijft een uitworp indien de bal

aangeraakt wordt door eender welke speler van één van beide teams (12:1-2^e alinea, 13:3).

Het is toegelaten de bal aan te raken wanneer hij zich in de lucht boven het doelgebied bevindt, zo lang dit conform is aan de spelregels 7:1 en 7:8.

6:6 Raakt een speler van het verdedigende team bij het afweren de bal en wordt deze daarna door de doelverdediger gehouden of blijft deze in het doelgebied liggen, dan gaat het spel met een uitworp verder (6:4-5).

6:7 Wanneer een speler de bal in het eigen doelgebied terugspeelt, moet als volgt worden beslist:

- a) doelpunt, wanneer de bal in het doel terecht komt;
- b) vrije worp, wanneer de bal in het doelgebied blijft liggen of als de doelverdediger de bal aanraakt en deze niet in het doel gaat (13:1a-b);
- c) inworp, als de bal de buitendoellijn overschrijdt (11:1);
- d) doorspelen, als de bal het doelgebied doorkruist en terug in het speelveld keert zonder dat de doelverdediger deze aanraakt.

6:8 De uit het doelgebied in het speelveld terugkerende bal blijft in het spel.

Regel 7 Het spelen van de bal, passief spel

Het spelen van de bal

Het is **toegestaan** om:

- 7:1** de bal, met gebruikmaking van handen (open of gesloten), armen, hoofd, romp, dijbenen en knieën te werpen, te vangen, te stoppen, te stoten of te slaan;
- 7:2** de bal hoogstens 3 seconden vast te houden, ook als deze op de grond ligt (13:1a);
- 7:3** met de bal ten hoogste 3 passen te doen (13:1a). Een pas geldt als gedaan:
- a) wanneer een speler met beide voeten op de grond staande, één voet optilt en hem weer neerzet, of één voet van een plaats naar een andere beweegt;
 - b) als een speler met slechts één voet de grond raakt, de bal vangt en daarna met de andere voet de grond aanraakt;
 - c) als een speler na een sprong met slechts één voet de grond raakt en daarna op dezelfde voet opspringt of de grond met de andere voet aanraakt;
 - d) als een speler na een sprong met beide voeten tegelijkertijd de grond raakt en daarna één voet optilt en terug neerzet of een voet van een plaats naar een andere beweegt.

*** Toelichting:**

Het is conform de spelregels wanneer een speler met de bal op de grond valt, glijdt en dan rechtstaat en de bal speelt. Dit is eveneens het geval wanneer een speler naar de bal duikt, hem controleert en rechtstaat om hem te spelen.

- 7:4** de bal zowel ter plaatse als in de loop:
- a) éénmaal op de grond te stuiten en met één of beide handen terug te vangen;
 - b) herhaaldelijk met één hand op de grond te stuiten (dribbelen) en daarna met één of beide handen terug te vangen of op te rapen;
 - c) herhaaldelijk met één hand over de bodem te rollen en daarna met één of beide handen terug te vangen of op te rapen.
- Zodra de bal daarna met één of beide handen wordt vastgehouden, moet hij binnen de 3 seconden of na ten hoogste 3 passen (13:1a) worden afgespeeld.

Het stuiten of tippen van de bal begint wanneer de speler met eender welk lichaamsdeel de bal aanraakt en hem in de richting van de grond leidt.

Nadat de bal een andere speler of het doel geraakt heeft, is opnieuw stuiten of tippen en terug vangen toegestaan (zie echter 14:6).

7:5 de bal van de ene hand in de andere hand over te nemen;

7:6 de bal knielend, zittend of liggend op de grond verder te spelen; dit betekent dat het toegestaan is om een worp (zoals een vrije worp) uit te voeren vanuit dergelijke positie, indien de vereisten van regel 15:1 vervuld zijn, inclusief de vereiste om een deel van een voet constant in contact te hebben met de grond.

Het is niet toegestaan:

7.7 na de bal onder controle gebracht te hebben, de bal meer dan éénmaal aan te raken, zonder dat deze ondertussen de grond, een andere speler of het doel heeft aangeraakt (13:1a-b). De bal meer dan éénmaal aanraken wordt echter niet bestraft indien de speler een vangfout begaat, d.i. wanneer de bal, bij een poging om hem te vangen of tegen te houden, niet onder controle wordt gebracht.

7:8 de bal met het onderbeen of voet aan te raken, uitgezonderd wanneer de speler wordt aangeworpen door een tegenstander (13:1a-b; zie ook 8:7e).

7:9 Raakt de bal een scheidsrechter die op het speeloppervlak staat, gaat het spel gewoon verder.

7:10 Indien een speler in balbezit zich met een of beide voeten buiten het speeloppervlak beweegt (terwijl de bal nog binnen het speeloppervlak is) om bijvoorbeeld een verdedigende speler te omspelen, moet hiervoor een vrije worp aan de tegenstander worden toegekend (13:1a).

Indien een speler van het team in balbezit, zonder bal een positie inneemt buiten het speeloppervlak, dienen de scheidsrechters de speler aan te manen om binnen het speeloppervlak te komen. Indien de speler hieraan geen gevolg geeft, of indien deze actie later door hetzelfde team herhaald wordt, dient een vrije worp toegekend te worden aan de tegenstander (13:1a) zonder enige verdere waarschuwing. Zulke acties mogen niet leiden tot een persoonlijke bestraffing volgens regels 8 en 16.

Passief spel

7:11 Het is niet toegelaten de bal in bezit van het eigen team te houden zonder een herkenbare aanvalspoging te doen of naar het doel te werpen. Ook is het niet toegelaten om herhaaldelijk de uitvoering te vertragen van een beginworp, vrije worp, inworp of uitworp voor het eigen team (zie Verduidelijking 4). Dit wordt beschouwd als passief spel, wat bestraft moet worden met een vrije worp tegen het team dat in het bezit is van de bal, tenzij de passieve tendens stopt (13:1a).

De vrije worp wordt uitgevoerd op die plaats waar de bal zich bevond bij de spelonderbreking.

7:12 Wordt een mogelijke tendens tot passief spel herkend, dan wordt het waarschuwingsteken (handgebaar 17) getoond. Dit geeft het team dat in het bezit is van de bal de gelegenheid haar manier van aanvallen te wijzigen, om het verlies van de bal te vermijden. Indien de manier van aanvallen na het tonen van het waarschuwingsteken niet verandert of geen worp naar het doel wordt uitgevoerd, wordt tegen het team dat in het bezit is van de bal een vrije worp gegeven (zie Verduidelijking 4).

In bepaalde situaties (bv. wanneer een speler bewust een vrije doelkans weigert te benutten) kunnen de scheidsrechters ook zonder voorafgaand waarschuwingsteken, een vrije worp toekennen tegen het team dat in het bezit is van de bal.

Regel 8 Overtredingen en onsportief gedrag

Toegelaten acties:

8:1 Het is toegelaten:

- a) om met open hand, de bal uit de hand van een andere speler te spelen;
- b) om met in een hoek gebogen armen, lichaamscontact met de tegenstander te maken, hem zo te controleren en te begeleiden;
- c) om met de romp een tegenstander te sperren in de strijd voor posities.

****Toelichting:***

Sperren betekent, een tegenstander verhinderen om zich naar een open ruimte te verplaatsen. Een sper zetten, de sper in stand houden en uit de sper gaan, moeten op een passieve wijze gebeuren ten opzichte van de tegenstander. (Zie echter 8:2b.)

Overtredingen die normaliter niet leiden tot een persoonlijke bestraffing (houd evenwel rekening met de beoordelingscriteria in 8:3 a-d)

8:2 Het is *niet toegestaan*:

- a) de bal uit de handen van de tegenstander te rukken of te slaan;
- b) de tegenstander met de armen, handen of benen te sperren of hem met eender welk lichaamsdeel weg te dringen of weg te duwen; dit omvat ook het gevaarlijk gebruik van ellebogen, zowel in de uitgangspositie als in beweging;
- c) de tegenstander te omklemmen of vast te houden (lichaam of uitrusting), zelfs indien hij kan verder spelen;
- d) de tegenstander aan te lopen of te bespringen.

Overtredingen die leiden tot een persoonlijke bestraffing volgens spelregel 8:3-6

8:3 Overtredingen waar de actie voornamelijk of uitsluitend gericht is op het lichaam van de tegenstander dienen te leiden tot een persoonlijke bestraffing. Dit betekent dat, naast een vrije worp of een 7m-worp, de overtreding progressief moet bestraft worden te beginnen met een waarschuwing (16:1), dan met 2-minutenuitsluitingen (16:3b) en diskwalificatie (16:6d).

Voor zwaardere overtredingen zijn er 3 verdere bestraffingniveaus, gebaseerd op volgende beoordelingscriteria:

- overtredingen die bestraft moeten worden met een onmiddellijke 2-minutenuitsluiting (8:4);
- overtredingen die bestraft moeten worden met een diskwalificatie (8:5)
- overtredingen die bestraft moeten worden met een diskwalificatie en waarbij een schriftelijk verslag vereist is (8:6);

Beoordelingscriteria:

Om te beoordelen welke persoonlijke bestraffingen aangewezen zijn bij bepaalde overtredingen, gelden volgende beoordelingscriteria; afhankelijk van de situatie moeten deze criteria gecombineerd aangewend worden:

- a) de **positie** van de speler die de overtreding begaat (frontale positie, van opzij of langs achter)
- b) het **lichaamsdeel** waartegen de illegale actie gericht is (romp, werparm, benen, hoofd/keel/nek)
- c) de **intensiteit** van de illegale actie (de kracht van het lichaamscontact, en/of een overtreding waarbij de tegenstander in volle beweging is)
- d) het **effect** van de overtreding:
 - de impact op het lichaam en de balcontrole
 - de beweeglijkheid wordt verminderd of verhinderd
 - de continuïteit van het spel wordt verhinderd

Voor de beoordeling van de overtredingen is de specifieke spelsituatie eveneens relevant (bv. werpactie, in een open ruimte lopen, situaties met hoge loopsnelheid).

Overtredingen te bestraffen met een onmiddellijke 2-minutenuitsluiting

8:4 Voor bepaalde overtredingen is de bestraffing een directe 2-minutenuitsluiting, ongeacht of de speler reeds eerder een waarschuwing had gekregen.

Dit is vooral van toepassing voor zulke overtredingen waarbij de schuldige speler geen oog heeft voor het in gevaar brengen van de tegenstander (zie eveneens 8:5 en 8:6).

Rekening houdend met de beoordelingscriteria onder 8:3, behoren tot dergelijke overtredingen:

- a) overtredingen begaan met grote intensiteit of tegen een tegenstander die snel loopt;
- b) een tegenstander langdurig vasthouden of hem neertrekken;
- c) overtredingen op het hoofd, hals of nek;
- d) hard slaan tegen de borst of werparm;
- e) poging om de tegenstander de lichaamscontrole te doen verliezen (bv. grijpen naar het been/voet van een tegenstander in sprongworp; zie echter 8:5a);
- f) met hoge snelheid een tegenstander aanlopen of bespringen.

Overtredingen te bestraffen met een diskwalificatie

8:5 Een speler die de tegenstander zo aanvalt dat hij diens gezondheid in gevaar brengt, moet worden gediskwalificeerd (16:6a). Het specifieke gevaar voor de gezondheid van de tegenstander is een gevolg van de grote intensiteit van de overtreding of van het feit dat de tegenstander volledig onvoorbereid is op de overtreding en daardoor zichzelf niet kan beschermen (zie spelregel 8:5 toelichting).

Behalve de criteria van 8:3 en 8:4, zijn volgende beoordelingscriteria eveneens van toepassing:

- a) het effectieve verlies van de lichaamscontrole bij het lopen of springen, of tijdens een werpactie;
- b) een bijzonder agressieve actie tegen een deel van het lichaam van de tegenstander, vooral het gezicht, hals of nek; (de intensiteit van het lichaamscontact);
- c) de roekeloze houding van de schuldige speler vertoond bij het begaan van de overtreding.

****Toelichting***

Zelfs een overtreding met een zeer kleine fysieke impact kan zeer gevaarlijk zijn en tot zware blessures leiden wanneer deze overtreding begaan wordt op het ogenblik dat

de speler in sprong is of loopt en hij zich daardoor niet kan beschermen. In dit soort situaties is het gevaar voor de tegenstander en niet de intensiteit van het lichaamscontact de basis voor de beoordeling of een diskwalificatie dient uitgesproken te worden.

Dit is eveneens van toepassing in de situaties waarbij de doelverdediger zijn doelgebied verlaat om een pass te onderscheppen die bedoeld is voor een tegenstander. Hier heeft de doelverdediger de verantwoordelijkheid om ervoor te zorgen dat er geen situatie ontstaat die gevaarlijk is voor de gezondheid van de tegenstander.

Hij dient gediskwalificeerd te worden indien:

- a) hij in het bezit komt van de bal, maar in zijn beweging een botsing veroorzaakt met de tegenstander;
- b) hij niet in bezit van de bal komt, maar een botsing veroorzaakt met de tegenstander.

Indien de scheidsrechters ervan overtuigd zijn dat in een van deze situaties, zonder een onreglementaire actie van de doelverdediger, de tegenstander in het bezit van de bal had kunnen geraken, dient een 7m-worp te worden toegekend.

Diskwalificaties te wijten aan uitzonderlijk roekeloos, uitzonderlijk gevaarlijk, beraamde of kwaadwillige acties (ook schriftelijk te rapporteren)

8:6 Indien de scheidsrechters een actie uitzonderlijk roekeloos, uitzonderlijk gevaarlijk, beraamd of kwaadwillig vinden, moeten zij na de wedstrijd een schriftelijk rapport opmaken zodat de verantwoordelijke instanties in de mogelijkheid zijn om een beslissing te nemen over verdere maatregelen.

Indicaties en kenmerken die hierbij kunnen helpen als beoordelingscriteria aanvullend bij spelregel 8:5 zijn:

- a) een uitzonderlijk roekeloze of uitzonderlijk gevaarlijke actie;
- b) een beraamde of kwaadwillige actie die op geen enkele wijze betrekking heeft op de spelsituatie.

****Toelichting:***

Wanneer een overtreding volgens spelregel 8:5 of 8:6 wordt begaan in de laatste minuut van een wedstrijd met als opzet een doelpunt te voorkomen, dan dient deze actie gezien te worden als "extreem grof onsportief gedrag" volgens spelregel 8:10d en dienovereenkomstig bestraft te worden.

Onsportief gedrag te bestraffen met een persoonlijke straf volgens spelregels 8:7-10

Als onsportief gedrag worden beschouwd, lichamelijke en verbale uitdrukkingen die niet met de geest van de sportiviteit verenigbaar zijn. Dit geldt zowel voor spelers als teamofficials op het speelveld of er buiten. Voor de bestraffing van onsportief gedrag, grof onsportief gedrag en extreem grof onsportief gedrag, wordt een onderscheid gemaakt tussen 4 niveaus van overtreding:

- Overtredingen die progressief bestraft moeten worden (8:7)
- Overtredingen die bestraft moeten worden met een directe 2-minutenuitsluiting (8:8)
- Overtredingen die bestraft moeten worden met een diskwalificatie (8:9)
- Overtredingen die bestraft moeten worden met een diskwalificatie en een schriftelijk verslag (8:10)

Onsportief gedrag te bestraffen met een progressieve bestraffing

8:7 De acties uit onderstaande lijst onder a-f zijn voorbeelden van onsportief gedrag dat progressief bestraft moet worden, te beginnen met een waarschuwing (16:1b):

- a) protest tegen beslissingen van de scheidsrechters, of verbale en non-verbale acties bedoeld om een bepaalde beslissing van de scheidsrechters te bekomen;
- b) het in de war brengen van een tegenstander of van een teamgenoot met woorden of gebaren, of schreeuwen naar een tegenstander om hem af te leiden;
- c) de uitvoering van een formele worp voor de tegenstander vertragen, door het niet respecteren van de 3-meter afstand of op een andere wijze;
- d) door "theater" de scheidsrechters proberen te misleiden bij een actie van de tegenstander of de impact van een actie overdrijven, om zo een time-out of een onverdiende progressieve bestraffing voor een tegenstander uit te lokken;
- e) een worp of een pass actief blokkeren door gebruik van een voet of een onderbeen; zuivere reflexbewegingen, bv. de benen sluiten, moeten niet bestraft worden (zie ook spelregel 7:8);
- f) herhaaldelijk het doelgebied betreden om tactische redenen.

Onsportief gedrag te bestraffen met een directe 2-minutenuitsluiting

8:8 Bepaalde onsportieve acties worden door hun aard gezien als ernstiger en verdienen een onmiddellijke 2-minutenuitsluiting, ongeacht of de speler of official al eerder een waarschuwing heeft gekregen. Het betreft:

- a) luidkeels protest met heftige gebaren en provocerend gedrag;
- b) wanneer na een beslissing tegen een team in balbezit, de speler met de bal deze niet onmiddellijk vrij geeft voor de tegenstander door de bal te laten vallen of op de grond neer te leggen;
- c) blokkeren van de toegang tot de bal die in de wisselzone belandde.

Grof onsportief gedrag te bestraffen met een diskwalificatie

8:9 Bepaalde vormen van onsportief gedrag worden zo ernstig beschouwd dat zij een diskwalificatie verdienen. Hierna volgen voorbeelden van dergelijk gedrag:

- a) de bal wegwerpen of wegslaan op een demonstratieve wijze, na een beslissing van de scheidsrechters;
- b) indien een doelverdediger demonstratief weigert zijn doel te verdedigen bij een 7m-worp;
- c) vrijwillig de bal tegen een tegenstander werpen tijdens een spelonderbreking; is de worp zeer krachtig en gebeurt dit van op korte afstand, dan kan dit ook aanzien worden als "uitzonderlijk roekeloze actie" volgens 8:6 hierboven;
- d) wanneer een 7m-werper het hoofd raakt van de doelverdediger, en deze zijn hoofd niet beweegt in de richting van de bal;
- e) wanneer de werper van een vrije worp het hoofd van een verdediger raakt, en deze zijn hoofd niet in de richting van de bal beweegt;
- f) een wraakactie na een overtreding.

*** Toelichting:**

In geval van een 7m-worp of een vrije worp, is het de verantwoordelijkheid van de werper om de doelverdediger of de verdediger niet in gevaar te brengen.

Extreem grof onsportief gedrag met diskwalificatie (met schriftelijk verslag) als gevolg

8:10 Indien de scheidsrechters een gedrag beoordelen als bijzonder onsportief, moeten zij na de wedstrijd een schriftelijk verslag opstellen zodat de verantwoordelijke instanties in de mogelijkheid zijn een beslissing te nemen tot verdere maatregelen.

De volgende acties kunnen als voorbeeld dienen:

- a) beledigingen en bedreigend gedrag gericht naar een ander persoon, bv. scheidsrechter, tijdwaarnemer/wedstrijdsecretaris, waarnemer, teamofficial, speler, toeschouwer; het gedrag kan onder verbale of non-verbale vorm zijn (bv. gezichtsuitdrukking, gebaren, lichaamstaal of lichamelijk contact);
- b) (I) het ingrijpen van een teamofficial in de wedstrijd, op het speelveld of vanuit de wisselzone, of (II) een speler die een vrije doelkans verhindert, door ofwel het tegen de spelregels betreden van het speelveld (spelregel 4:6) of ingrijpen vanuit de wisselzone;
- c) Indien gedurende de laatste minuut van de wedstrijd de bal “uit het spel” is en een speler of teamofficial verhindert of vertraagt de uitvoering van een worp voor de tegenstanders om te voorkomen dat zij nog de mogelijkheid krijgen een worp naar doel te ondernemen of een vrije doelkans te creëren; dit wordt beschouwd als gedrag en het is van toepassing op elke vorm van interferentie (bv. met slechts beperkte fysieke actie, onderscheppen van een pass, storen bij het ontvangen van de bal, niet vrijgeven van de bal);
- d) Indien gedurende de laatste minuut van de wedstrijd de bal “in het spel” is en de tegenstanders, door een actie die valt onder spelregel 8:5 of 8:6, verhinderen dat het team in balbezit nog de mogelijkheid krijgt om tot een worp naar doel te komen of om een vrije doelkans te creëren; dit dient niet enkel bestraft met een diskwalificatie volgens spelregel 8:5 of 8:6; er moet eveneens een schriftelijk verslag opgesteld worden.

Regel 9 Het maken van een doelpunt

9:1 Een doelpunt is gemaakt als de bal de doellijn volledig is gepasseerd (fig. 4), en wanneer daarbij vóór of tijdens de worp geen fout tegen de spelregels werd begaan door de werper of zijn medespelers. De doelscheidsrechter bevestigt, door twee korte fluitsignalen en handgebaar 12, dat een doelpunt werd gemaakt.

Komt de bal in het doel, hoewel een speler van het verdedigende team een spelregelovertreiding heeft begaan, dan moet een doelpunt worden toegekend.

Heeft een scheidsrechter, de tijdopnemer of de waarnemer het spel onderbroken voordat de bal de doellijn heeft overschreden, dan mag het doelpunt niet worden toegekend.

Een doelpunt moet toegekend worden aan de tegenstanders, indien een speler de bal in het eigen doel speelt, uitgezonderd in de situatie waar de doelverdediger een uitworp uitvoert (12:2, 2^e alinea).

*** Toelichting:**

Wordt de bal de weg naar het doel door een niet aan het spel betrokken persoon of ding (toeschouwer, enz.) succesvol verhinderd, dan moet een doelpunt worden toegekend als de scheidsrechters overtuigd zijn, dat de bal anders in het doel zou zijn geraakt.

9:2 Als een doelpunt werd toegekend en de scheidsrechter voor de uitvoering van de beginworp heeft gefloten, kan het doelpunt niet meer worden geannuleerd (zie echter regel 2:9 Toelichting)

Weerklinkt direct na een doelpunt en vóór de uitvoering van de beginworp het eindsignaal (pauze of wedstrijdende), dan moeten de scheidsrechters (zonder beginworp) duidelijk aangeven dat zij een doelpunt hebben toegekend.

*** Toelichting:**

Een door de scheidsrechters toegekend doelpunt zou direct op het scorebord moeten vermeld worden.

9:3 Het team dat meer doelpunten heeft gescoord dan het andere, is winnaar. Onbeslist is het spel als beide teams hetzelfde aantal doelpunten of geen doelpunt hebben gescoord (zie 2:2).

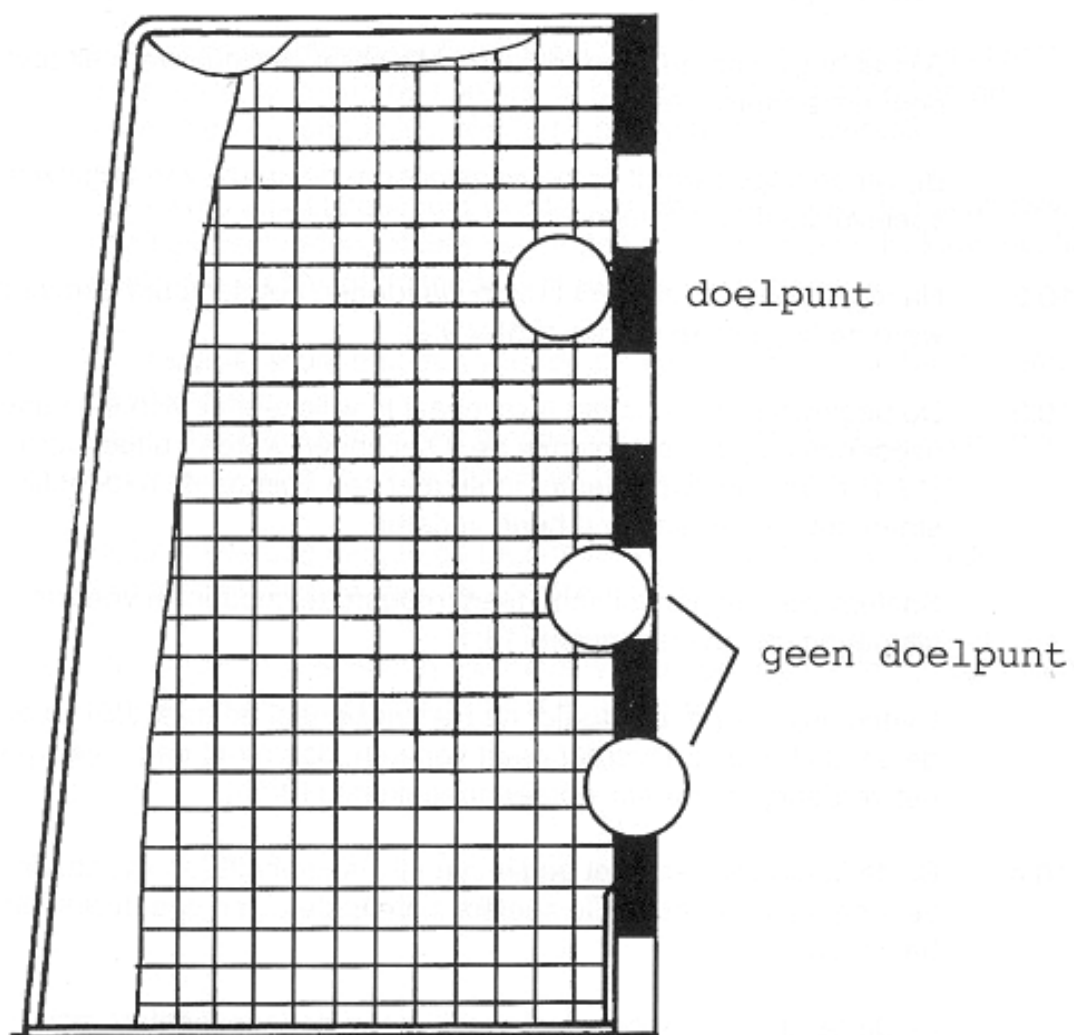


Fig. 4: Het maken van een doelpunt

Regel 10 De beginworp

10:1 Bij het begin van de wedstrijd wordt de beginworp uitgevoerd door dat team, dat bij de loting de bal heeft gekozen. Het andere team heeft het recht de speelvelde helft te kiezen. Kiest daarentegen het team dat bij het loten heeft gewonnen, de speelvelde helft, dan heeft het andere team de beginworp.

Bij het begin van de tweede speelvelde helft wisselen de teams van speelvelde helft. De beginworp wordt uitgevoerd door het team dat bij het begin van de wedstrijd de beginworp niet had.

Voor elke verlenging wordt opnieuw geloot, waarbij alle bepalingen van spelregel 10:1 gelden.

10:2 Na een doelpunt wordt het spel met een beginworp door dat team, waartegen het doelpunt werd gemaakt, hernomen (uitgezonderd 9:2, alinea 2).

10:3 De beginworp moet binnen de 3 seconden (13:1a, 15:7 3^e alinea) na het fluitsignaal vanuit het midden van het speelveld (met een zijwaartse tolerantie van 1,5 m) in willekeurige richting worden uitgevoerd. De speler die de beginworp uitvoert, moet met een voet op de middenlijn staan en met de andere voet op of achter de middenlijn (15:6), en in deze positie blijven tot de bal zijn hand heeft verlaten (13:1a; 15:7 3^e alinea, zie eveneens Verduidelijking 5).

De medespelers van de werper mogen de middenlijn vóór het fluitsignaal niet overschrijden (15:6).

10:4 Bij de beginworp aan het begin van elke speelvelde helft (en eventuele verlengingen) moeten alle spelers zich op de eigen speelvelde helft bevinden.

Bij de beginworp na een doelpunt kunnen de tegenstanders zich evenwel op beide speelvelde helften ophouden.

In beide gevallen mogen de tegenstanders echter niet dichterbij dan tot op 3 m van de speler die de beginworp uitvoert, naderen (15:4; 15:9, Verduidelijking 8:7c).

Regel 11 De inworp

- 11:1** Een inworp wordt toegekend wanneer de bal de zijlijn volledig heeft overschreden of wanneer een veldspeler van het verdedigende team de bal, vóór het passeren van de buitendoellijn van zijn team, het laatst heeft aangeraakt. Een inworp wordt eveneens toegekend wanneer de bal het plafond of een vast voorwerp boven het speeloppervlak aangeraakt heeft.
- 11:2** De inworp wordt zonder fluitsignaal (zie echter 15:5b) uitgevoerd door de tegenstander van het team, waarvan de spelers de bal het laatst hebben aangeraakt, voor hij de zijlijn heeft overschreden of het plafond of een vast voorwerp boven het speeloppervlak aangeraakt heeft.
- 11:3** De inworp moet uitgevoerd worden op die plaats waar de bal de zijlijn heeft overschreden, of als de bal de buitendoellijn heeft gepasseerd, aan die kant en vanuit dit punt, waar de zijlijn en de buitendoellijn samenkomen. Voor een inworp toegekend nadat de bal het plafond of een vast voorwerp boven het speeloppervlak aangeraakt heeft, wordt de inworp genomen aan de zijlijn, op een plaats zo kort mogelijk bij de plaats waar de bal het plafond of een vast voorwerp boven het speeloppervlak aangeraakt heeft.
- 11:4** De uitvoerder van de inworp moet met een voet op de zijlijn staan (15:6), tot de bal zijn hand heeft verlaten (15:7 2^e en 3^e alinea, 13:1a). De plaats voor de tweede voet is vrij.
- 11:5** Bij het inwerpen mogen de spelers van het andere team niet dichterbij dan tot op 3 m afstand van de uitvoerder van de inworp naderen (15:4, 15:9, 8:7c).
Dit is echter niet van toepassing indien zij direct buiten hun eigen doelgebied staan.

Regel 12 De uitworp

12:1 Een uitworp moet worden toegekend als (I) een speler van het andere team het doelgebied betreedt in overtreding van regel 6:2a; (II) de doelverdediger de bal in het doelgebied onder controle heeft gebracht of de bal in het doelgebied blijft liggen (regel 6:4-5); (III) wanneer een speler van het andere team de bal aanraakt terwijl hij rolt of stilligt in het doelgebied (6:5); of (IV) wanneer de bal over de buitendoellijn gaat, nadat deze het laatst is aangeraakt door de doelverdediger of een speler van het andere team.

Dit betekent dat in al deze gevallen de bal wordt beschouwd als zijnde “uit het spel”, en dat het spel hernomen wordt met een uitworp (13:3), indien er een spelregelovertreding gebeurde door het team van de doelverdediger, nadat de uitworp is toegekend en voordat deze is uitgevoerd.

12:2 De uitworp wordt door de doelverdediger zonder fluitsignaal van de scheidsrechter (uitgezonderd 15:5b) vanuit het doelgebied over de doelgebiedlijn uitgevoerd.

De uitworp geldt als uitgevoerd, als de door de doelverdediger gespeelde bal de doelgebiedlijn is gepasseerd.

De spelers van het andere team mogen zich weliswaar aan de doelgebiedlijn ophouden, maar mogen de bal eerst dan aanraken als hij de doelgebiedlijn volledig is gepasseerd (15:4, 15:9, 8:7c).



Regel 13 De vrije worp

Beslissing tot vrije worp

13:1 Principeel onderbreken de scheidsrechters het spel en laten het door een vrije worp voor het andere team hervatten, wanneer:

- a. het team dat in balbezit is een spelregelovertreding begaat, die tot het verlies van de bal moet leiden (zie 4:2-3, 4:5-6, 5:6-10, 6:5, 6:7b, 7:2-4, 7:7-8, 7:10, 7-11-12, 8:2, 10:3, 11:4, 13:7, 14:4-7, 15-7 1^e alinea en 15:8);
- b. de tegenstanders van het in balbezit zijnde team een spelregelovertreding begaan, die ertoe leidt dat het team dat in balbezit is dit balbezit verliest (4:2-3, 4:5-6, 5:5, 6:2b, 6:7b, 7:8, 8:2).

13:2 De scheidsrechters zouden continuïteit in het spel moeten toelaten door te vermijden overijld het spel te onderbreken met een vrijeworpbeslissing.

Dit betekent dat de scheidsrechters overeenkomstig spelregel 13:1a geen vrije worp behoren toe te kennen wanneer het verdedigende team, direct na de door het aanvallende team begane spelregelovertreding, in balbezit komt.

Eveneens zouden de scheidsrechters overeenkomstig spelregel 13:1b pas dan mogen ingrijpen, wanneer duidelijk is dat het aanvallende team het balbezit heeft verloren, of niet in staat is de aanval voort te zetten, wegens de door het verdedigende team begane spelregelovertreding.

Wanneer een persoonlijke bestraffing wegens een spelregelovertreding moet gegeven worden, kunnen de scheidsrechters het spel onmiddellijk onderbreken, wanneer dat voor het team dat de spelregelovertreding niet beging geen nadeel oplevert. Anders zou de bestraffing moeten worden uitgesteld tot de gegeven situatie voorbij is.

Spelregel 13:2 geldt niet in het geval van overtredingen tegen spelregels 4:2-3 of 4:5-6, waar het spel onmiddellijk door een signaal van de tijdopnemer moet onderbroken worden.

13:3 Wanneer er een spelregelovertreding gebeurt, die overeenkomstig spelregel 13:1a-b normalerwijze tot een vrije worp zou leiden, als de bal “uit het spel” is, wordt het spel hernomen met die worp die overeenstemt met de reden van de gegeven onderbreking.

13:4 Bijkomend aan de situaties overeenkomstig spelregel 13:1a-b wordt in bepaalde gevallen, waar het spel zonder spelregelovertreding van een team werd onderbroken (d.w.z. als de bal in het spel is), een vrije worp voor het hervatten van het spel gegeven:

- a) wanneer een team op het ogenblik van de onderbreking in het bezit is van de bal, behoudt zij het bezit van de bal;
- b) wanneer geen team in het bezit is van de bal, verkrijgt dit team dat het laatst in het bezit was van de bal, opnieuw het bezit van de bal.

13:5 Wanneer een vrije worp toegekend wordt tegen het team dat bij het fluitsignaal van de scheidsrechter in balbezit is, moet de speler die op dat ogenblik de bal heeft, deze onmiddellijk op de plaats waar hij zich bevindt op de grond laten vallen of neerleggen (8:8b).

Uitvoering van de vrije worp.

13:6 De vrije worp wordt onder normale omstandigheden uitgevoerd zonder fluitsignaal van de scheidsrechter (uitgezonderd 15:5b) en, in principe, op die plaats waar de overtreding werd begaan. De uitzonderingen op dit principe luiden als volgt:

In de onder 13:4a-b beschreven situaties wordt de vrije worp, na fluitsignaal, van die plaats uitgevoerd waar de bal zich op het ogenblik van de onderbreking bevond.

Wanneer een scheidsrechter of een waarnemer (van de IHF of van een continentale/nationale federatie) het spel wegens een spelregelovertreding door een speler of een teamofficial van het verdedigende team onderbreekt en dit tot een vermaning of een persoonlijke straf leidt, dan moet de vrije worp uitgevoerd worden op die plaats waar de bal zich bij de spelonderbreking bevond, als dit een gunstiger plaats is dan waar de overtreding gebeurde.

Dezelfde uitzondering als in voorgaande alinea geldt wanneer een tijdopnemer het spel wegens een wisselfout of een onrechtmatig betreden, overeenkomstig spelregels 4:2-3 of 4:5-6, onderbreekt.

Zoals in spelregel 7:11 aangegeven, worden vrije worpen die wegens passief spel worden toegekend, van die plaats uitgevoerd, waar de bal zich bevond bij de spelonderbreking.

Niettegenstaande de basisprincipes en de procedures beschreven in de voorafgaande alinea's, kan een vrije worp nooit in het eigen doelgebied van het team dat de worp uitvoert of binnen de vrijeworplijn van de tegenpartij worden uitgevoerd.

In iedere situatie waar de plaats van de vrije worp het gebied betreft waarvan hierboven sprake is, moet de plaats van uitvoering verschoven worden naar de dichtstbijzijnde plaats onmiddellijk buiten het betreffende gebied.

*** Toelichting:**

Wanneer de correcte plaats voor de vrije worp aan de vrijeworplijn van het verdedigende team ligt, moet de uitvoering principieel juist op die plaats gebeuren. Hoe verder die plaats echter van de vrijeworplijn van het verdedigende team verwijderd ligt, des te groter mag de tolerantie zijn om de vrije worp op een korte afstand van de juiste plaats te laten uitvoeren. Deze tolerantie neemt geleidelijk toe tot 3 m, wat bij de uitvoering van een vrije worp direct buiten het eigen doelgebied van het werpende team het geval is.

De beschreven tolerantie geldt niet voor een overtreding tegen spelregel 13:5 indien de overtreding bestraft werd overeenkomstig spelregel 8:8b. In zulke gevallen moet de uitvoering steeds vanaf de juiste plaats, waar de overtreding gebeurde, uitgevoerd worden.

13:7 Voordat een vrije worp is uitgevoerd mogen de spelers van het werpende team de vrijeworplijn van de tegenstander niet aanraken of overschrijden. Zie ook de speciale beperking onder regel 2:5.

De scheidsrechters moeten de positie corrigeren van spelers van het werpende team die zich, vóór de uitvoering van de vrije worp, tussen de doelgebied- en de vrijeworplijn bevinden, indien de niet-correcte opstelling invloed heeft op het spel (15:3, 15:6). De vrije worp wordt dan na een fluitsignaal uitgevoerd (15:5b). Eenzelfde procedure is van toepassing (regel 15:7, 2^e alinea), wanneer spelers van het werpende team de verboden zone betreden tijdens de uitvoering van de vrije worp (vooraleer de bal de hand van de werper verlaten heeft), indien de uitvoering van de worp niet voorafgegaan werd door een fluitsignaal.

In geval de uitvoering van een vrije worp vrijgegeven werd via een fluitsignaal en spelers van het aanvallende team de vrije worplijn aanraken of overschrijden vóór de bal de hand van de werper heeft verlaten, moet een vrije worp worden toegekend aan het verdedigende team (15:7, 3^e alinea; 13:1a).

13:8 Bij de uitvoering van de vrije worp moeten de tegenstanders minstens 3 m van de werper verwijderd blijven. Bij de uitvoering van de vrije worp aan de vrijeworplijn mogen ze zich echter direct aan de buitenkant van hun doelgebiedlijn opstellen. Het verhinderen van de uitvoering van de vrije worp wordt bestraft overeenkomstig spelregel 15:9 en 8:7c.

Regel 14 De 7m-worp

Toekenning van een 7m-worp

14:1 Een 7m-worp wordt toegekend bij:

- a) het tegen de spelregels verhinderen van een vrije doelkans op het ganse speloppervlak door een speler of teamofficial van de tegenpartij;
- b) een onterecht fluitsignaal bij een vrije doelkans;
- c) het vrijdelen van een vrije doelkans door het ingrijpen van een bij het spel niet-betrokken persoon, bijvoorbeeld een toeschouwer die het speeloppervlak betreedt of een speler doet stoppen door middel van een fluitsignaal (uitgezonderd indien 9:1 Toelichting van toepassing is). Naar analogie, is deze regel ook van toepassing in het geval van "overmacht", zoals een plotse elektrische panne die het spel stopt precies op het ogenblik van de vrije doelkans.

Voor de definitie van een "vrije doelkans" zie Verduidelijking 6.

14:2 Indien een speler van het aanvallende team ondanks een spelregelovertreding (14:1a) de volledige controle over de bal en over zijn lichaam behoudt, mag geen 7m-worp worden toegekend, ook indien de speler nadien de vrije doelkans niet benut.

Telkens als de toekenning van een 7m-worp moet overwogen worden, zouden de scheidsrechters moeten wachten met ingrijpen tot ze duidelijk kunnen vaststellen dat deze 7m-beslissing werkelijk gerechtvaardigd en noodzakelijk is. Indien de aanvalsspeler, ondanks het onrechtmatig ingrijpen van de verdedigers, een doelpunt scoort, bestaat er geen reden meer om een 7m-worp toe te kennen. Is daarentegen duidelijk dat de speler werkelijk op grond van de spelregelovertreding de controle over de bal of zijn lichaam heeft verloren, en de vrije doelkans hierdoor niet meer bestaat, dan moet een 7m-worp worden toegekend.

14:3 Bij het toekennen van een 7m-worp mogen de scheidsrechters een time-out geven, maar enkel indien er een belangrijke vertraging is, bijvoorbeeld als gevolg van een wissel van de doelverdediger of van de werper, en indien een time-outbeslissing in overeenstemming is met de principes en de criteria bepaald in Verduidelijking 2.

Uitvoering van een 7m-worp

- 14:4** De 7m-worp moet na een fluitsignaal van de scheidsrechter binnen de 3 seconden als een worp naar het doel worden uitgevoerd (15:7, 3^e alinea; 13:1a).
- 14:5** De werper die de 7m-worp uitvoert, moet een positie innemen achter de 7m-lijn, maar maximaal 1m achter de lijn (15:1, 15:6). Na het fluitsignaal van de scheidsrechter mag de werper de 7m-lijn niet aanraken of overschrijden voordat de bal zijn hand heeft verlaten (15:7, 3^e alinea; 13:1a).
- 14:6** Na de uitvoering van een 7m-worp mag de bal door de werper of een medespeler pas dan opnieuw worden gespeeld nadat deze een tegenstander of het doel heeft geraakt (15:7, 3^e alinea; 13:1a).
- 14:7** Bij de uitvoering van een 7m-worp moeten de medespelers van de werper zich buiten de vrijeworplijn bevinden tot de bal de hand van de werper heeft verlaten (15:3, 15:6). Indien zij dit niet doen, moet een vrije worp tegen het team dat de 7m-worp uitvoert worden toegekend (15:7, 3^e alinea; 13:1a).
- 14:8** Bij de uitvoering van een 7m-worp moeten de spelers van de tegenpartij zich buiten de vrijeworplijn bevinden en minstens 3 m van de 7m-lijn verwijderd zijn tot de bal de hand van de werper heeft verlaten. Indien zij dit niet doen moet, indien de bal niet in het doel gaat, de 7m-worp worden hernomen, maar er wordt geen persoonlijke bestraffing gegeven.
- 14:9** Overschrijdt de doelverdediger de doelverdedigergrenslijn, d.w.z. de 4 m-lijn, (1:7, 5:11) voordat de bal de hand van de werper heeft verlaten, dan moet, indien geen doelpunt werd aangetekend, de 7m-worp worden hernomen, maar er wordt geen persoonlijke bestraffing aan de doelverdediger gegeven .
- 14:10** Zodra de werper zich met de bal in de hand op de juiste plaats bevindt en klaar staat voor de uitvoering van de 7m-worp, is het wisselen van doelverdediger niet meer toegelaten. In deze situatie moet elke poging tot wisselen als onsportief gedrag worden bestraft (8:7c, 16:1b en 16:3d).

Regel 15 Algemene richtlijnen voor uitvoering van worpen (beginworp, inworp, uitworp, vrije worp, 7m-worp)

De werper

15:1 Voor de uitvoering van de worp moet de werper in de correcte opstelling staan zoals voorgeschreven. De bal moet zich in de hand van de werper bevinden (15:6).

Tijdens de uitvoering van de worp, met uitzondering van de uitworp, moet de werper met een deel van één voet onafgebroken de grond raken tot de bal losgelaten is. De andere voet mag herhaaldelijk van de grond getild en terug neergezet worden (zie ook regel 7:6). De werper moet in de correcte opstelling blijven tot de worp is uitgevoerd (15:7, 2^e en 3^e alinea).

15:2 Een worp wordt beschouwd als uitgevoerd wanneer de bal de hand van de werper verlaten heeft (zie echter 12:2). De werper mag de bal pas terug aanraken nadat deze een andere speler of het doel raakte (15:7, 15:8). Zie echter ook de verdere beperkingen voor situaties volgens 14:6.

Alle worpen kunnen direct tot een doelpunt leiden, uitgezonderd bij een uitworp waarbij geen "own-goal" kan gescoord worden (d.i. door de bal in zijn eigen doel te laten vallen).

De medespelers van de werper

15:3 De medespelers van de werper moeten een positie innemen zoals voorgeschreven voor de desbetreffende worp (15:6). De spelers moeten in de correcte opstelling blijven tot de bal de hand van de werper verlaten heeft, met uitzondering van 10:3, 2^e alinea.

De bal mag tijdens de uitvoering van de worp door de medespelers van de werper niet worden aangeraakt of overhandigd (15:7, 2^e en 3^e alinea).

De verdedigende spelers

15:4 De verdedigende spelers moeten een positie innemen zoals voorgeschreven voor de desbetreffende worp en in de correcte opstelling blijven tot de bal de hand van de werper verlaten heeft (15:9).

Bij de uitvoering van een beginworp, inworp of vrije worp mag een verkeerde opstelling van de verdedigers door de scheidsrechters niet worden gecorrigeerd als voor het aanvallende team bij directe uitvoering van de worp geen nadeel ontstaat. Ontstaat een nadeel, dan moet de verkeerde opstelling wel worden gecorrigeerd.

Fluitsignaal voor de hervatting

15:5 Het spel moet met een fluitsignaal van de scheidsrechters worden hervat:

a) altijd bij een beginworp (10:3) of een 7m-worp (14:4);

b) in het geval van een inworp, uitworp of vrije worp :

- . • bij hervatting van het spel na time-out;
- . • bij hervatting van het spel met een vrije worp volgens spelregel 13:4;
- . • bij talmen bij de worpuitvoering;
- . • na een correctie van de positie van de spelers;
- . • na een vermaning of waarschuwing.

De scheidsrechter kan het aangewezen vinden, om reden van duidelijkheid, bij om het even welke gelegenheid, voor het hernemen te fluiten.

In principe zal de scheidsrechter niet fluiten voor het hernemen van het spel tenzij en tot dat de spelers de vereiste positie hebben ingenomen volgens 15:1, 15:3 en 15:4 (Zie echter 13:7 2^e alinea en 15:4 2^e alinea). Fluit de scheidsrechter ondanks de verkeerde opstelling van de verdedigers voor de uitvoering van een worp, dan zijn deze spelers volledig gerechtigd om tot actie over te gaan.

Na het fluitsignaal moet de werper de bal binnen de 3 seconden spelen.

Sancties

15:6 Overtredingen door de werper of zijn medespelers voorafgaand aan de uitvoering van een worp, d.i. typisch in de vorm van een niet-correcte opstelling of het aanraken van de bal door de medespelers, dienen gecorrigeerd te worden (zie echter 13:7, 2e alinea).

15:7 De gevolgen van een overtreding door de werper of zijn medespelers (15:1-3) tijdens de uitvoering van een worp hangt in eerste instantie af van het feit of de uitvoering voorafgegaan werd door een fluitsignaal om te hernemen.

Bij een worpuitvoering zonder fluitsignaal moeten principieel alle overtredingen gecorrigeerd worden; aansluitend moet gefloten worden voor de spelhervatting. De voordeelregel, naar analogie met regel 13:2, is hier echter van toepassing.

Indien het team van de werper onmiddellijk het balbezit verliest na een niet-correct uitgevoerde worp, dan wordt de worp gewoon als uitgevoerd beschouwd en gaat het spel verder.

In principe moet elke overtreding tijdens de uitvoering na een fluitsignaal, bestraft worden. Dit is in eerste instantie van toepassing indien de werper springt tijdens de uitvoering van de worp, de bal meer dan 3 seconden vasthoudt of de correcte uitgangspositie verlaat voor de bal zijn hand verlaten heeft.

Dit is ook van toepassing wanneer de medespelers zich naar niet-correcte opstellingen begeven na het fluitsignaal, maar vooraleer de bal de hand van de werper verlaat (zie 10:3, 2e alinea). In dergelijke gevallen vervalt de initiële worp en wordt aan de tegenstanders een vrije worp toegekend (13:1a) vanaf de plaats van de overtreding (zie echter regel 2:6). Het voordeelprincipe volgens regel 13:2 is van toepassing, m.a.w. indien het team van de werper de bal verliest vooraleer de scheidsrechters de kans hebben om in te grijpen, gaat het spel verder.

15:8 In principe moet elke overtreding onmiddellijk volgend op, maar verband houdend met de uitvoering van een worp worden bestraft. Hier worden de overtredingen bedoeld van spelregel 15:2, 2e alinea, waarbij de werper de bal een tweede maal aanraakt vooraleer deze werd aangeraakt door een andere speler of het doel. Dit kan onder de vorm van een dribbel of het opnieuw vangen van de bal nadat deze in de lucht is of op de vloer werd gelegd. Dit wordt bestraft met een vrije worp (13:1a) voor de tegenstander. Zoals in het geval van 15:7 3e alinea is de voordeelregel van toepassing.

15:9 Verdedigende spelers die de uitvoering van een worp voor de tegenstander verhinderen, bv. door een niet-correcte uitgangspositie in te nemen of door zich aansluitend naar een niet-correcte opstelling te verplaatsen, moeten bestraft worden, uitgezonderd zoals vermeld in regels 14:8, 14:9, 15:4 alinea 2 en 15:5 3e alinea. Dit is van toepassing ongeacht of het gebeurt voor of tijdens de uitvoering van de worp (voor de bal de hand van de werper verlaten heeft).

Het is ook van toepassing ongeacht of de worp al dan niet voorafgegaan werd door een fluitsignaal voor het hernemen. Spelregel 8:7c is van toepassing in samenhang met de spelregels 16:1b en 16:3d.

Een worp die negatief beïnvloed werd door het ingrijpen van een verdediger moet, in principe, herhaald worden.

Regel 16 De straffen

Waarschuwing

16:1 Een waarschuwing is de aangewezen bestraffing voor:

- a) progressief te bestraffen spelregelovertredingen (8:3; vergelijk echter 16:3b en 16:6d);
- b) onsportief gedrag dat progressief te bestraffen is (8:7).

*** Toelichting:**

Een individuele speler zou niet meer dan één waarschuwing en een team in totaal niet meer dan 3 waarschuwingen mogen krijgen; daarna zou de bestraffing minstens een 2-minutenuitsluiting moeten zijn.

Aan een speler die reeds een 2-minutenuitsluiting heeft gehad, zou daarna geen waarschuwing meer mogen gegeven worden .

Tegen de officials van een team zou in totaal niet meer dan één waarschuwing mogen uitgesproken worden.

16:2 De waarschuwing wordt de overtreedende speler of official en de tijdopnemer/secretaris door de scheidsrechter kenbaar gemaakt door het omhoog houden van de gele kaart (handgebaar nr. 13).

Tijdelijke uitsluiting

16:3 Een tijdelijke uitsluiting (2 minuten) is de aangewezen bestraffing voor:

- a) bij foutief wisselen, indien een bijkomende speler het speelveld betreedt of indien een speler tussenkomt in het spel vanuit de wisselzone (4:5-6); noteer evenwel spelregel 8:10b (II);
- b) voor overtredingen zoals onder 8:3, indien de speler en/of zijn team reeds het maximum aantal waarschuwingen heeft gekregen (zie 16:1 Toelichting);
- c) voor overtredingen zoals die onder 8:4;
- d) bij onsportief gedrag van een speler zoals onder 8:7, indien de speler en/of zijn team reeds het maximum aantal waarschuwingen heeft gekregen;
- e) bij onsportief gedrag van een teamofficial zoals onder 8:7, indien een van de officials van het team reeds een waarschuwing heeft gekregen;
- f) bij onsportief gedrag van een speler of teamofficial zoals onder 8:8; zie ook 4:6;

- g) als een gevolg van een diskwalificatie van een speler of teamofficial (16:8, 2^e alinea; zie echter 16:11b);
- h) bij onsportief gedrag van een speler voordat het spel hernomen wordt, nadat hij net een 2-minutenuitsluiting heeft gekregen (16:9a).

*** Toelichting :**

Het is niet mogelijk om de officials van een team in totaal meer dan één 2-minutenuitsluiting te geven.

Wanneer een 2-minutenuitsluiting tegen een teamofficial werd uitgesproken overeenkomstig spelregel 16:3d-e, is het deze official toegelaten in de wisselzone te blijven en zijn functie uit te oefenen. Op het speeloppervlak echter wordt de teamsterkte gedurende 2 minuten gereduceerd.

16:4 Een tijdelijke uitsluiting moet aan de speler of de teamofficial die de fout beging en aan de tijdopnemer/secretaris door de scheidsrechter, na time-out, duidelijk worden aangegeven door het tonen van het teken voor een tijdelijke uitsluiting, d.w.z. een omhoog gehouden gestrekte arm met twee opgestoken vingers (handgebaar 14).

16:5 De tijdelijke uitsluiting geldt steeds voor een speeltijd van 2 minuten. De derde tijdelijke uitsluiting voor dezelfde speler leidt steeds tot zijn diskwalificatie (16:6d).

Tijdens de tijd van uitsluiting mag de tijdelijk uitgesloten speler niet aan het spel deelnemen en het team mag hem op het speeloppervlak niet vervangen.

De tijd van uitsluiting begint met het fluitsignaal voor het hervatten van het spel.

Is de tijd van uitsluiting van een speler op het einde van de eerste speelhelft nog niet beëindigd, dan loopt deze van bij het begin van de tweede speelhelft verder. Hetzelfde geldt tussen de normale speeltijd en wedstrijdverlenging alsook gedurende verlengingen van de wedstrijd. Een niet-beëindigde 2-minutenuitsluiting op het einde van de verlengingen, betekent dat de speler niet gerechtigd is om deel te nemen aan een verdere beslissing door 7-meter werpen overeenkomstig de toelichting in 2:2.

Diskwalificatie

16:6 Een diskwalificatie is de aangewezen bestraffing bij:

- a) overtredingen volgens 8:5 en 8:6;
- b) grof onsportief gedrag volgens 8:9 en extreem grof onsportief gedrag volgens 8:10, van een speler of van de officials van een team op of buiten het speelveld;
- c) onsportief gedrag van een van de teamofficials volgens 8:7, nadat zij collectief reeds zowel een waarschuwing als een 2-minutenuitsluiting hebben gehad overeenkomstig 16:1b en 16:3d-e;
- d) een derde tijdelijke uitsluiting voor dezelfde speler (16:5);
- e) grof en herhaald onsportief gedrag gedurende een beslissingsfase zoals het 7m-werpen (2:2 Toelichting en 16:10).

16:7 De diskwalificatie is aan de schuldige speler of teamofficial en de tijdopnemer/secretaris, na time-out, door de scheidsrechter duidelijk aan te geven door het tonen van een omhoog gehouden rode kaart (handgebaar 13).

16:8 De diskwalificatie van een speler of een teamofficial geldt altijd voor de rest van de speeltijd. De speler of de official moet zowel het speeloppervlak als de wisselzone onmiddellijk verlaten. Na het verlaten van het speeloppervlak en de wisselzone is het de speler of official niet meer toegelaten onder gelijk welke vorm contact met het team te hebben.

Aan de diskwalificatie van een speler of teamofficial tijdens de speeltijd, op of buiten het speeloppervlak, is steeds een tijdelijke uitsluiting voor het team verbonden. Dit betekent dat het aantal spelers van het team op het speeloppervlak met een speler verminderd wordt (16:3f). De vermindering op het speeloppervlak zal echter 4 minuten duren, indien een speler gediskwalificeerd werd onder de omstandigheden volgens spelregel 16:9b-d.

Een diskwalificatie vermindert het aantal spelers of officials die een team ter beschikking staan (uitgezonderd 16:11b). Het is aan het team evenwel toegestaan, na het verloop van de tijdelijke uitsluiting, het aantal spelers op het speeloppervlak aan te vullen.

Zoals vermeld in spelregel 8:6 en 8:10, dienen diskwalificaties overeenkomstig deze spelregels, schriftelijk gerapporteerd te worden aan de verantwoordelijke instanties voor verdere maatregelen. In dergelijke gevallen dienen de teamverantwoordelijke en de waarnemer (zie Verduidelijking 7) onmiddellijk na de beslissing geïnformeerd te worden.

Meer dan een overtreding in dezelfde situatie

16:9 Wordt door een speler of teamofficial gelijktijdig of direct na elkaar, vóór het fluitsignaal voor het hervatten van het spel, meer dan één spelregeloovertreding begaan die verschillend bestraft moeten worden, dan moet in principe alleen de zwaarstwegende straf worden uitgesproken.

Er gelden echter volgende uitzonderingen waarbij in alle gevallen het team op het speeloppervlak voor 4 minuten wordt gereduceerd:

- a) wanneer een speler, die net een tijdelijke uitsluiting heeft gekregen, vóór het hervatten van het spel zich schuldig maakt aan onsportief gedrag, dan moet deze speler een bijkomende tijdelijke uitsluiting krijgen (16:3g); indien die bijkomende tijdelijke uitsluiting de derde voor die speler is, moet hij gediskwalificeerd worden;
- b) wanneer een speler, die net werd gediskwalificeerd (direct of wegens een derde tijdelijke uitsluiting), zich vóór het hervatten van het spel onsportief gedraagt, krijgt het team een bijkomende straf waardoor de reductie 4 minuten bedraagt (16:8, 2^e alinea);
- c) wanneer een speler, die net een tijdelijke uitsluiting gekregen heeft, zich vóór het hervatten van het spel grof onsportief of extreem grof onsportief gedraagt, wordt hij bijkomend gediskwalificeerd (16:6c); die beiden straffen leiden tot een reductie van het team voor 4 minuten (16:8, alinea 2);
- d) wanneer een speler, die net werd gediskwalificeerd (direct of wegens een derde tijdelijke uitsluiting), zich vóór het hervatten van het spel grof onsportief of gedraagt, krijgt het team een bijkomende straf zodat de reductie in het totaal 4 minuten bedraagt (16:8, alinea 2);

Overtredingen tijdens de speeltijd

16:10 De bestraffing van acties tijdens de speeltijd zijn vastgelegd in spelregels 16:1, 16:3 en 16:6. In het begrip “speeltijd” zijn alle onderbrekingen, time-outs, teamtime-outs en verlengingen inbegrepen. In alle andere beslissingsvormen (vb. 7m-werpen) is enkel spelregel 16:6 van toepassing. Op deze wijze verhindert elke vorm van ernstig en herhaald onsportief gedrag de verdere deelname van de betrokken speler (zie spelregel 2:2 Toelichting.)

Overtredingen buiten de speeltijd

16:11 Onsportief gedrag, grof onsportief gedrag, extreem grof onsportief gedrag of elke vorm van uitzonderlijk roekeloze acties (zie spelregel 8:6-10) vanwege een speler of een teamofficial in de wedstrijdplaats maar buiten de speeltijd, moet als volgt worden bestraft:

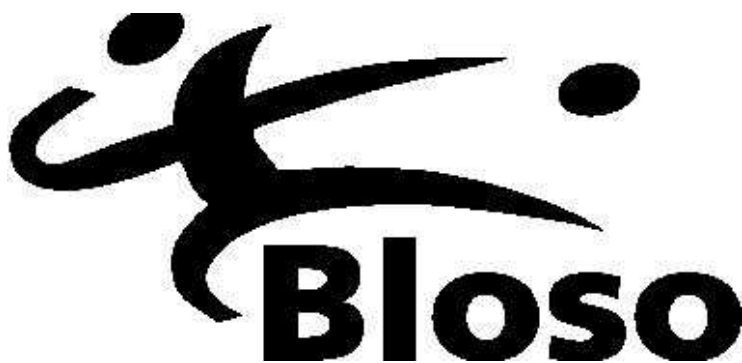
Vóór de wedstrijd:

- a) een waarschuwing dient gegeven te worden bij onsportief gedrag volgens spelregels 8:7-8;
- b) een diskwalificatie van de schuldige speler of teamofficial dient gegeven te worden in geval van acties vallende onder spelregels 8:6 e, 8:10a, maar het team mag met 14 spelers en 4 officials aan de wedstrijd beginnen; spelregel 16:8, alinea 2 is enkel van toepassing voor overtredingen tijdens de speeltijd; dientengevolge brengt deze diskwalificatie geen 2-minutenuitsluiting met zich mee.

Dergelijke bestraffingen voor overtredingen vóór de wedstrijd, kunnen op ieder ogenblik tijdens de wedstrijd uitgesproken worden, zodra de schuldige persoon erkend wordt als deelnemer aan de wedstrijd, en dit op het ogenblik van het incident nog niet mogelijk was.

Na de wedstrijd:

- c) een geschreven verslag.



Regel 17 De scheidsrechters

17:1 Elke wedstrijd wordt geleid door twee gelijkgerechtigde scheidsrechters. Ze worden bijgestaan door een tijdopnemer en een secretaris.

17:2 De scheidsrechters hebben het toezicht op het gedrag van de spelers en teamofficials vanaf het ogenblik dat zij de wedstrijdplaats betreden totdat zij deze weer verlaten.

17:3 De scheidsrechters controleren vóór de wedstrijd de staat van het speeloppervlak, de doelen en de wedstrijdballen. Zij bepalen welke ballen gebruikt worden (1 en 3:1).

Bovendien stellen de scheidsrechters de aanwezigheid van beide teams in de voorgeschreven sportkleding vast. Zij controleren het wedstrijdformulier en de uitrusting van de spelers. Zij dragen er zorg voor dat het aantal spelers en officials in de wisselzone binnen de grenzen blijft en stellen de aanwezigheid en de identiteit van de beide "teamverantwoordelijken" vast. Elke onregelmatigheid moet worden gecorrigeerd (4:1-2 en 4:7-9).

17:4 Het loten (10:1) wordt door een van de scheidsrechters gedaan in het bijzijn van de andere scheidsrechter en van de "teamverantwoordelijke" van elk team of van een teamofficial of een speler (bijvoorbeeld de kapitein) in opdracht van de "teamverantwoordelijke".

17:5 In principe moet de volledige wedstrijd door dezelfde scheidsrechters worden geleid.

Het is hun verantwoordelijkheid om te waarborgen dat de wedstrijd gespeeld wordt in overeenstemming met de spelregels en zij moeten elke spelregelovertreding bestraffen (zie echter 13:2 en 14:2).

Valt een scheidsrechter tijdens de wedstrijd uit, dan leidt de ander het spel alleen.

Opmerking: de IHF, continentale en nationale federaties hebben het recht om een afwijkende regelgeving toe te passen in hun gebied van verantwoordelijkheid, rekening houdend met de toepassing van alinea's 1 en 3 in spelregel 17:5.

17:6 Indien beide scheidsrechters fluiten voor een spelregelovertreding van hetzelfde team, maar van verschillende mening zijn wat de bestraffing betreft, geldt steeds de zwaarstwegende straf.

17:7 Indien beide scheidsrechters fluiten voor een spelovertreiding of als de bal het speeloppervlak heeft verlaten en de scheidsrechters van tegengestelde mening zijn wat betreft het team dat in balbezit komt, geldt de gezamenlijke beslissing die door de scheidsrechters na een korte bespreking wordt bereikt. Wanneer ze niet tot een gezamenlijke beslissing komen, heeft de mening van de veldscheidsrechter voorrang.

Een time-out is verplicht. Na overleg tussen de scheidsrechters geven zij duidelijke handgebaren en wordt het spel hervat met een fluitsignaal (2:8d, 15:5).

17:8 De beide scheidsrechters zijn verantwoordelijk voor het tellen (noteren) van de doelpunten. Bovendien noteren zij de waarschuwingen, de tijdelijke uitsluitingen en de diskwalificaties.

17:9 Beide scheidsrechters zijn verantwoordelijk voor de controle op de speeltijd. Ontstaan er twijfels over de juistheid van de tijdmeting dan nemen de scheidsrechters een gezamenlijke beslissing (zie ook spelregel 2:3).

Opmerking: de IHF, continentale en nationale federaties hebben het recht om een afwijkende regelgeving toe te passen in hun gebied van verantwoordelijkheid, rekening houdend met de toepassing van spelregels 17:8 en 17:9.

17:10 De scheidsrechters zijn ervoor verantwoordelijk dat het wedstrijdformulier na de wedstrijd correct wordt ingevuld.

Diskwalificaties van het type aangeduid in spelregels 8:6 en 8:10 moeten in het wedstrijdformulier worden toegelicht.

17:11 De beslissingen van de scheidsrechters op grond van hun feitenwaarneming of beoordeling zijn onaanvechtbaar.

Alleen tegen beslissingen die in tegenspraak zijn met de spelregels, kan protest worden aangetekend.

Tijdens de wedstrijd zijn alleen de respectievelijke "teamverantwoordelijken" gerechtigd de scheidsrechters aan te spreken.

17:12 De scheidsrechters hebben het recht, de wedstrijd te onderbreken of te staken.

Vooraleer een beslissing te nemen om de wedstrijd te staken, moeten alle mogelijkheden om de wedstrijd voort te zetten benut worden.

17:13 De zwarte sportkleding is bij voorrang voor de scheidsrechters bestemd.

17:14 De scheidsrechters en de waarnemers mogen elektronische uitrusting gebruiken voor hun interne communicatie. De regels voor hun gebruik worden bepaald door de respectievelijke federaties.

Regel 18 De tijdopnemer en de secretaris

18:1 In principe heeft de tijdopnemer de hoofdverantwoordelijkheid voor de speeltijd, de time-out en de tijd van uitsluiting van een tijdelijk uitgesloten speler.

Evenzo heeft de secretaris de hoofdverantwoordelijkheid voor de spelerslijsten, het wedstrijdformulier, het betreden van het speeloppervlak door spelers die na het wedstrijdbegin toekomen, en het betreden van het speeloppervlak door niet-speelgerechtigde spelers.

Andere taken, zoals de controle van het aantal spelers en teamofficials in de wisselzone alsook het verlaten en betreden van het speeloppervlak door wisselplayers, gelden als gemeenschappelijke verantwoordelijkheden.

In het algemeen zou alleen de tijdopnemer (en indien van toepassing, een waarnemer van de verantwoordelijke federatie) het spel mogen onderbreken indien dit noodzakelijk is.

Zie ook Verduidelijking 7 betreffende de juiste handelingen voor tussenkomsten door de tijdopnemer/secretaris bij het vervullen van sommige hierboven beschreven verantwoordelijkheden.

18:2 Wanneer er geen publiek scorebord met tijd klok aanwezig is, moet de tijdopnemer de verantwoordelijke teamofficial van elk team over de gespeelde of nog te spelen tijd inlichten, in het bijzonder na een time-out.

Wanneer er geen scorebord met tijd klok en automatisch eindsignaal beschikbaar is, neemt de tijdopnemer de taak op zich om het eindsignaal te geven bij de rust en bij het einde van de wedstrijd (zie regel 2:3).

Wanneer het publiek scorebord met tijd klok niet is uitgerust om ook tijdstraffen aan te geven (bij IHF-wedstrijden minstens drie per team), plaatst de tijdopnemer een kaart op de tijdopnemerstafel, waarop voor elke tijdelijke uitsluiting de eindtijd van de uitsluiting en het nummer van de tijdelijk uitgesloten speler vermeld zijn.

IHF- handgebaren

Bij vrije worp- of inworpbeslissingen moeten de scheidsrechters **onmiddellijk** de richting van de volgende worp aangeven (gebaren 7 en 9).

Daarna zou, voor zover van toepassing, het juiste verplichte handgebaar of handgebaren gegeven moeten worden, om elke persoonlijke straf aan te tonen (gebaren 13-14).

Wanneer het blijkt dat het ook nuttig zou zijn de reden van een vrije worp- of 7m-worpbepaling te verklaren, zou een van de overeenstemmende gebaren 1-6 en 11 informatief kunnen gegeven worden (gebaar 11 zou echter altijd in die situaties moeten gegeven worden, waar aan een vrijeworpbepaling wegens passief spel geen gebaar 17 vooraf ging.)

De gebaren 12, 15 en 16 zijn verplicht in die situaties waar ze van toepassing zijn.

De gebaren 8, 10 en 17 moeten gebruikt worden wanneer zij door de scheidsrechters als noodzakelijk worden beschouwd.

Lijst van de handgebaren:

- 1 Betreden van het doelgebied
- 2 Vang-, stuit- of tipfout
- 3 Loop- of tijdfout
- 4 Omklemmen, vasthouden of duwen
- 5 Slaan
- 6 Aanvallersfout
- 7 Inworp - richting
- 8 Uitworp
- 9 Vrije worp - richting
- 10 Niet in acht nemen van de 3-meter afstand
- 11 Passief spel
- 12 Doelpunt
- 13 Waarschuwing (geel) - diskwalificatie (rood)
- 14 Tijdelijke uitsluiting (2 minuten)
- 15 Time-out
- 16 Toelating voor twee deelnamegerechtigde personen om het speeloppervlak te betreden bij time-out
- 17 Waarschuwingsteken voor passief spel

1. Entering the goal area
Empiètement sur la surface de but
Betreten des Torraums
Betreden van het doelgebied



2. Illegal dribble
Double dribble Fang-,
Prell- oder Tippfehler
Vang-, stuit- of tipfout



3. Too many steps or holding the ball more than three seconds

Marcher ou 3 secondes

Schritt- oder Zeitfehler

Loop- of tijdfout



4. Restraining, holding or pushing

Ceinturer, retenir ou pousser

Umklammern, Festhalten oder Stoßen

Omkleppen, vasthouden of duwen



5. Hitting
Frapper
Schlagen
Slaan



6. Offensive foul
Faute d'attaquant
Stürmerfoul
Aanvallersfout

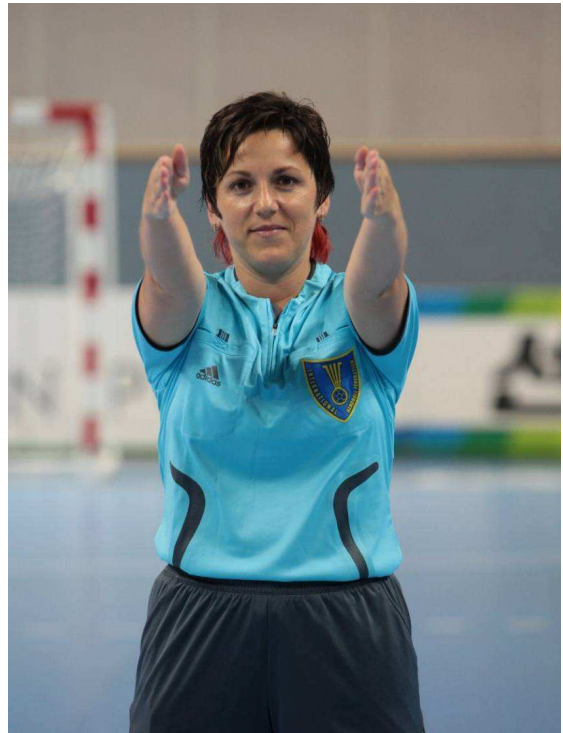


7. Throw-in - direction

Remise en jeu – direction

Einwurf - Richtung

Inworp - richting



8. Goalkeeper-throw

Renvoi

Abwurf

Uitworp



9. Free-throw – direction

Jet franc - Direction

Freiwurf - Richtung

Vrije worp - richting



10. Keep the distance of 3 meters

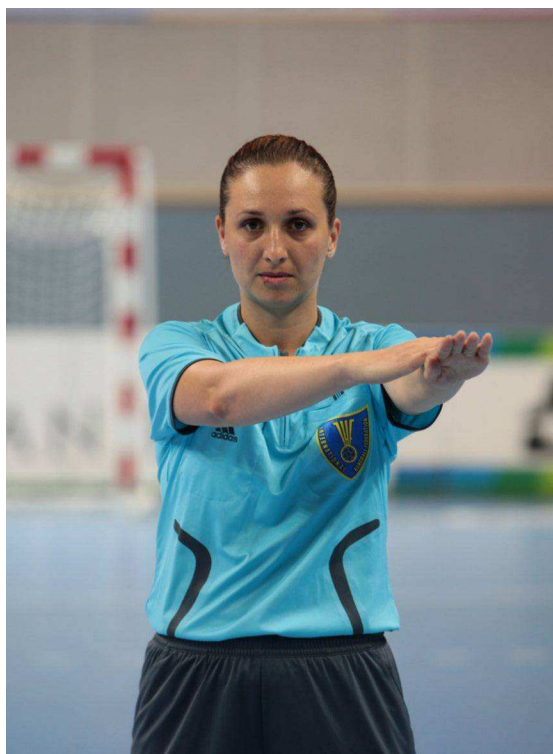
Non-respect de la distance des 3 mètres

Nichtbeachten des 3-Meter-Abstandes

Niet in acht nemen van de 3-meter afstand



11. Passive play
Jeu passif
Passives Spiel
Passief spel



12. Goal
But
Torgewinn
Doelpunt



13. Warning (yellow) Disqualification (red)
Avertissement (jaune) Disqualification (rouge)
Verwarnung (gelb) Disqualifikation (rot)
Waarschuwing (geel) Diskwalificatie (rood)



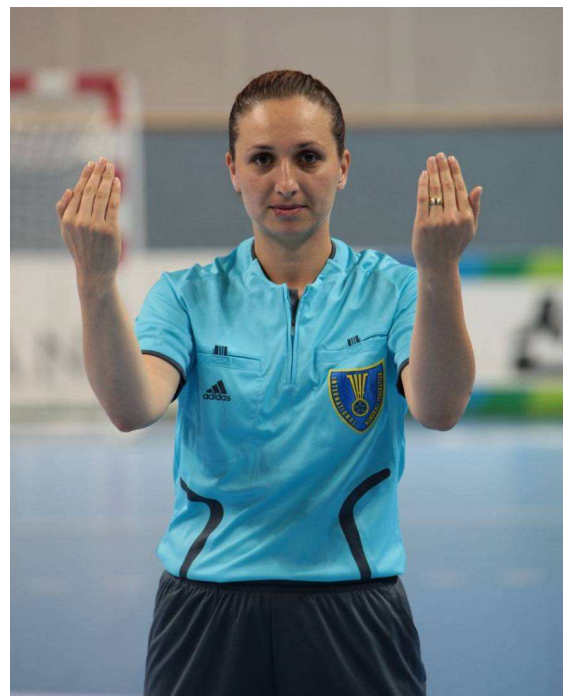
14. Suspension (2 minutes)
Exclusion (2 minutes)
Hinausstellung (2 Minuten)
Tijdelijke uitsluiting (2 minuten)



15. Time-out
Time-out
Time-out
Time-out

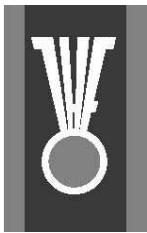


16. Permission for two persons who are 'entitled to participate' to enter the court during time-out
Autorisation accordée à deux personnes autorisées à participer au jeu de pénétrer sur l'aire de jeu pendant le time-out
Erlaubnis für zwei teilnahmeberechtigte Personen zum Betreten der Spielfläche bei Time-out
Toelating voor twee deelname gerechtigde personen om het speeloppervlak te betreden bij time-out



17. Forewarning signal for passive play
Geste d'avertissement pour jeu passif
Warnzeichen für passives Spiel
Waarschuwingsteken voor passief spel





Internationale Handbal Federatie

Verduidelijkingen bij de spelregels

Inhoud	Blz
1. Vrije-worruitvoering na het eindsignaal (2:4-6)	66
2. Time-out (2:8)	67
3. Teamtime-out (2:10)	68
4. Passief spel (7:11-12)	69
5. Beginworp (10:3)	74
6. Definitie van een "vrije doelkans " (14:1)	75
7. Onderbreking door de tijdopnemer of een waarnemer (18:1)	76



1. Vrije-worpuitvoering na het eindsignaal (2:4-6)

In vele gevallen is het team dat na afloop van de speeltijd de gelegenheid heeft om een vrije worp uit te voeren niet werkelijk geïnteresseerd om een doelpunt te maken, ofwel omdat het wedstrijdresultaat reeds duidelijk is of omdat de plaats van de vrije worp te ver van het doel van de tegenstander verwijderd is. Alhoewel de spelregels voorschrijven dat de vrije worp moet uitgevoerd worden, zouden de scheidsrechters een gepast oordeel moeten vellen en de vrije worp als uitgevoerd beschouwen wanneer een speler die zich ongeveer op de juiste plaats bevindt, de bal eenvoudig laat vallen of deze aan de scheidsrechters overhandigt.

In die gevallen waarin het duidelijk is dat het team een doelpoging wil wagen, moeten de scheidsrechters trachten een zeker evenwicht te vinden tussen het inwilligen van deze kans (ook al is ze zeer klein) en het voorkomen dat de situatie in een tijdrovende en frusterende "komedie" zou ontaarden. Dit betekent dat de scheidsrechters de spelers van beide teams vastberaden en snel in de juiste positie moeten brengen zodat de vrije worp onverwijld kan worden uitgevoerd. De beperkingen in spelregel 2:5 met betrekking tot de opstelling en het wisselen van spelers moeten afgedwongen worden (4:5 en 13:7).

De scheidsrechters moeten bovendien zeer waakzaam zijn voor te bestraffen overtredingen vanwege de beide teams. Herhaalde spelregelovertredingen door de verdedigers moeten bestraft worden (15:4, 15:9, 16:1b, 16:3d). Daarenboven overtreden de aanvalsspelers dikwijls de spelregels tijdens de uitvoering van de worp, bv. wanneer één of meerdere spelers de vrijeworplijn overschrijden na het fluitsignaal maar vóór de bal de hand van de werper heeft verlaten (13:7, alinea 3), of wanneer de werper bij de worp zich verplaatst of springt (15:1, 15:2, 15:3).

Het is uiterst belangrijk geen ongeldig gescoord doelpunt toe te kennen.

2. Time-out (2:8)

De in spelregel 2:8 beschreven situaties buiten beschouwing gelaten, waarbij een time-out verplicht is, wordt van de scheidsrechters verwacht dat zij hun beoordelingsvermogen aanwenden met betrekking tot de noodzaak van een time-out in andere situaties. Enkele typische situaties, waarbij een time-out niet verplicht is, maar onder normale omstandigheden toch toegestaan wordt, zijn:

- a) gebeurtenissen die buiten het spelgebeuren staan, bv. het speeloppervlak moet geveegd worden;
- b) een speler lijkt gekwetst te zijn;
- c) herkenbaar talmen door een team, bv. het vertragen van de uitvoering van een worp, of een speler werpt de bal weg of geeft hem niet vrij;
- d) de bal raakt het plafond of iets dat boven het speeloppervlak hangt (11:1) en springt daardoor weg van de plaats waar de inworp moet genomen worden, wat tot een ongewone vertraging leidt.

Bij het bepalen van de noodzaak van een time-out in deze en andere gevallen, moeten de scheidsrechters vooral rekening houden met het feit of een spelonderbreking zonder time-out een onrechtvaardig nadeel voor een van de teams zou veroorzaken. Bijvoorbeeld wanneer een team op het einde van de wedstrijd met een duidelijk doelpuntenverschil leidt, is het misschien niet vereist een time-out te geven tijdens een korte onderbreking voor het vegen van het speeloppervlak. Wanneer het team dat door een uitblijvende time-out benadeeld zou worden, juist dat team is dat om een of andere reden zelf talmt of tijd wil winnen, is er vanzelfsprekend ook geen reden voor een time-out.

Een andere belangrijke factor is de te verwachten duur van de onderbreking. De duur van een onderbreking veroorzaakt door een blessure is dikwijls moeilijk in te schatten, daarom is het veiliger om time-out te geven. Omgekeerd zouden de scheidsrechters niet te vlug time-out moeten geven, alleen omdat de bal het speeloppervlak heeft verlaten. In zulke gevallen komt de bal bijna onmiddellijk terug en kan direct verder gespeeld worden. Indien niet, dan moeten de scheidsrechters alert zijn om zo snel mogelijk een reservebal in het spel te brengen (3:4), juist om een time-out te vermijden.

De verplichte time-out in het kader van 7m- worpen werd afgevoerd. Het kan echter nog noodzakelijk zijn om een time-out te geven, gebaseerd op de subjectieve beoordeling van sommige situaties en overeenstemmend met de net besproken principes. Dit kan situaties betreffen waarin één van de teams de uitvoering duidelijk vertraagt, bijvoorbeeld door het wisselen van de doelverdediger of de werper.

3. Teamtime-out (2:10)

Een team heeft het recht per speelhelft van de normale speeltijd (maar niet tijdens verlengingen) een teamtime-out van elk 1 minuut aan te vragen.

Een teamofficial van het team dat een teamtime-out wil aanvragen, moet een "groene kaart" vóór de tijdopnemer op de tafel leggen. (Het is aanbevolen dat de groene kaart ongeveer van het formaat 15x20 cm zou zijn, en er op elke zijde een grote "T" staat) .

Een team kan haar teamtime-out slechts aanvragen, wanneer zij in het bezit is van de bal (bal in het spel of bij spelonderbreking). Tenzij het team het bezit van de bal verliest vóór de tijdopnemer de tijd heeft om te fluiten (in dit geval zou de kaart aan het team teruggegeven moeten worden), wordt aan het team onmiddellijk de teamtime-out verleend.

De tijdopnemer onderbreekt dan het spel met een fluitsignaal, en stopt de klok (2:9). Hij geeft het time-outteken (nr.15) en wijst met een gestrekte arm naar het aanvragende team.

De groene kaart wordt op de tafel aan de kant van het aanvragende team opgesteld, en blijft daar tot het einde van de teamtime-out.

De scheidsrechters bevestigen de teamtime-out, waarop de tijdopnemer een bijkomende klok ter controle van de teamtime-out aanzet. De secretaris schrijft het tijdstip op het wedstrijdformulier, in de overeenstemmende speelhelft, bij het aanvragende team.

Tijdens de teamtime-out houden de teams en officials zich op ter hoogte van hun wisselzone, zowel in als buiten het speelveld. De scheidsrechters blijven in het midden van het speeloppervlak. Eén van hen gaat ter consultatie kortstondig naar de wedstrijdtafel.

Met betrekking tot bestraffingen volgens spelregel 16, wordt de teamtime-out bepaald als deel van de speeltijd (16:10), en elk onsportief gedrag en andere overtredingen worden bestraft op de normale wijze. Het heeft hier geen belang of de betrokken spelers zich op of buiten het speeloppervlak bevinden. Dienovereenkomstig, kan een waarschuwing, tijdelijke uitsluiting of diskwalificatie volgens spelregels 16:1-3 en 16:6-9 gegeven worden voor onsportief gedrag (8:7-10) of voor acties die vallen onder spelregel 8:6b.

Na 50 seconden geeft de tijdopnemer door een akoestisch signaal aan dat het spel binnen de 10 seconden moet worden hervat .

De teams zijn verplicht, na afloop van de teamtime-out, klaar te staan voor het hervatten van het spel. Het spel wordt hernomen ofwel met die worp die overeenstemt met de spelsituatie bij het toekennen van de teamtime-out, ofwel - wanneer de bal in het spel was - met een vrije worp voor het aanvragende team op die plaats waar de bal zich bevond bij de onderbreking.

Bij het fluitsignaal van de scheidsrechter start de tijdopnemer terug de speeltijd klok.

4. Passief spel (7:10-11)

A. Algemene richtlijnen

De toepassing van de spelregels in verband met passief spel heeft als doel onaantrekkelijke spelmethoden en opzettelijk talmen te voorkomen. Dit vereist dat de scheidsrechters, tijdens de ganse speeltijd, passieve spelmethoden herkennen en beoordelen op een consequente wijze.

Passieve spelmethoden kunnen in alle fasen van een aanval door een team ontstaan, d.w.z. bij het overbruggen van het speelveld, tijdens de opbouwfase of de eindfase.

Passieve speelwijzen worden vooral vaker gebruikt in volgende situaties:

- een team leidt met een geringe voorsprong naar het einde toe van de wedstrijd;
- ondertal-situaties (uitsluitingen van spelers);
- wanneer de capaciteiten van de tegenstander superieur zijn, vooral in verdediging.

De criteria vermeld in de volgende bepalingen zijn zelden alleen van toepassing, maar moeten door de scheidsrechters doorgaans beoordeeld worden in hun geheel. In het bijzonder moet rekening gehouden worden met het effect van het actieve verdedigingswerk conform de spelregels.

B. Het gebruik van het waarschuwingsteken

Het waarschuwingsteken zou in het bijzonder in volgende gevallen moeten getoond worden:

B1. Waarschuwingsteken wanneer het wisselen van spelers langzaam gebeurt of wanneer de bal langzaam over het speelveld gespeeld wordt.

Typische aanwijzingen zijn:

- spelers staan in het midden van het speelveld te wachten op het wisselen van een of meer spelers;
- een speler talmt bij de uitvoering van een vrije worp (door voor te wenden de juiste uitvoeringsplaats niet te kennen), van een beginworp (door het traag ophalen van de bal door de doelverdediger, een bewust foutieve pass naar het midden, of traag met de bal naar het midden te wandelen), van een uitworp of inworp, nadat het team eerder voor dergelijke vertragende tactiek werd gewaarschuwd;
- een speler staat ter plaatse en tipt de bal;
- het terugspelen van de bal over de middenlijn in de eigen speelveldhelft zonder onder druk te staan van de tegenstander.

B2. Waarschuwingsteken in het kader van een late spelerswissel in de opbouwfase

Typische aanwijzingen zijn:

- alle spelers hebben al hun aanvalsposities ingenomen;
- het team begint als voorbereiding van de opbouwfase met het naar elkaar spelen van de bal;
- pas nu onderneemt het team een spelerswissel.

****Toelichting***

Een team dat vanuit de eigen speelveldhelft een tegenaanval opbouwt die echter in de speelveldhelft van de tegenpartij niet tot een worp naar het doel leidt, mag in aansluiting daarop nog een snelle wisseling van spelers verrichten.

B3. Waarschuwingsteken bij overdreven lange opbouwfasen.

In principe moet aan elk aanvallend team, vóór het begin van een doelgerichte aanvalsactie, een opbouwfase met een voorbereidend naar elkaar spelen van de bal toegelaten worden.

Typische aanwijzingen voor een overdreven lange opbouwfase zijn:

- het aanvallende team komt niet tot een doelgerichte aanvalsactie

****Toelichting:***

Een "doelgerichte aanvalsactie" bestaat voornamelijk wanneer het balbezittende team tactische aanvalsmethoden gebruikt door zo te bewegen dat zij een ruimtelijk voordeel ten opzichte van de verdediging bereikt, of wanneer zij het aanvalstempo, in vergelijking met de voorbereidende opbouwfase, verhoogt:

- meermaals aanspelen van stilstaande spelers of spelers in achterwaartse beweging;
- meermaals ter plaatse tippen van de bal;
- bij 1 tegen 1 acties draait de balbezitter vroegtijdig weg, wacht tot de scheidsrechters het spel onderbreken, behaalt geen ruimtelijk voordeel t.o.v. de verdediger;
- actieve defensieve acties: actieve defensieve methoden verhinderen de tempowisseling van de aanval bv. door het versperren van pass- en loopwegen;
- een bijzonder criterium voor overdreven lange opbouwfasen is wanneer het aanvallende team geen duidelijke tempoversnelling bereikt tussen een opbouw- en een afsluitfase.

C. Hoe het waarschuwingsteken zou moeten gebruikt worden

Herkent een scheidsrechter (veld- of doelscheidsrechter) de ontwikkeling van passief spel, dan heft hij de arm op (handgebaar 17) om aan te geven dat hij van oordeel is dat het team geen poging onderneemt om tot een worp naar het doel te komen. De andere scheidsrechter dient dit teken over te nemen.

Het waarschuwingsteken geeft aan dat het team in balbezit geen poging doet om een doelpunt te creëren of dat het herhaaldelijk het hervatten van het spel vertraagt.

Het handgebaar wordt aangehouden tot:

- de aanval gedaan is of
- het waarschuwingsteken niet langer geldig is (zie richtlijn hieronder).

Een aanval begint wanneer het team in balbezit komt en wordt als beëindigd beschouwd wanneer het team een doelpunt scoort of de bal verliest.

Het waarschuwingsteken wordt normaal gesproken aangehouden voor de rest van de aanval. Er zijn echter tijdens de duur van de aanval twee situaties waarbij het passief spel niet langer blijft gelden en het tonen van het waarschuwingsteken onmiddellijk moet gestopt worden:

- a) het team in balbezit onderneemt een worp naar het doel en de bal keert terug in de handen van het team na teruggekaatst te zijn van het doel of de doelverdediger (direct of in de vorm van een inworp);
- b) aan een speler of een teamofficial van het verdedigende team werd een persoonlijke bestraffing gegeven overeenkomstig spelregel 16 als gevolg van een overtreding of onsportief gedrag.

In deze twee situaties moet aan het team in balbezit een nieuwe opbouwfase toegestaan worden.

D. Nadat het waarschuwingsteken is getoond

Na het tonen van het waarschuwingsteken zouden de scheidsrechters het balbezittende team enige tijd moeten toekennen om hun aanpak te wijzigen. In dit verband dient er rekening gehouden te worden met het verschil in niveau van vaardigheid in de verschillende leeftijdsklassen en spelcategorieën.

Het gewaarschuwde team zou dus de mogelijkheid moeten krijgen om een doelgerichte aanvalsactie voor te bereiden.

Indien het team in balbezit geen herkenbare poging doet om in een positie te geraken voor een doelworp, dan beslist een van de scheidsrechters tot passief spel (spelregel 7:11-12). (Zie eveneens hierna de "beoordelingscriteria na het tonen van het waarschuwingsteken").

Opmerking:

Passief spel zou niet gefloten mogen worden bij een voorwaartse beweging met de mogelijkheid van een doelworp, of wanneer een speler met de bal een indicatie geeft dat hij wil werpen.

Beoordelingscriteria na het tonen van het waarschuwingsteken**D1. Het aanvallende team**

- geen duidelijke tempoversnelling
- geen doelgerichte actie
- 1 tegen 1 acties waarbij geen ruimtelijk voordeel bereikt wordt
- vertragingen in het spelen van de bal (bv. omdat de weg van de bal geblokkeerd wordt door de verdediging)

D2. Het verdedigende team

- het verdedigende team probeert de tempoversnelling en doelgerichte actie te voorkomen met correcte en actieve verdedigingsmethodes
- er moet niet voor passief spel gefloten worden indien een agressieve verdediging de aanvalsgolf onderbreekt door voortdurende overtredingen.

E. Appendix**Indicaties voor een tempoverlaging**

- Zijwaartse acties en niet in de diepte, richting doel
- Frequent diagonaal lopen vóór de verdedigers, zonder enige druk op hen uit te oefenen
- Geen actie in de diepte, zoals een tegenstander confronteren met een 1 tegen 1 of de bal passen naar spelers tussen het doelgebied en de vrije worplijn.
- Herhaald passen tussen twee spelers zonder duidelijke tempoverhoging of acties richting doel
- Passen van de bal naar alle posities (hoekspelers, cirkelspeler en opbouwspelers) zonder duidelijke tempoverhoging of herkenbare actie naar doel

Indicaties van 1 tegen 1 acties waarbij geen ruimtelijk voordeel wordt gewonnen

- 1 tegen 1 actie in een situatie waar het duidelijk is dat er geen ruimte is voor een doorbraak (meerdere tegenstanders versperren de plaats voor een doorbraak)
- 1 tegen 1 actie zonder enige bedoeling van een doorbraak naar het doel
- 1 tegen 1 actie met enkel de bedoeling om een vrije worp te krijgen (bv. zich gewoon laten klemmen, of de 1 tegen 1 stoppen zelfs al zou een doorbraak mogelijk zijn.)

Indicaties van actieve verdedigingsmethoden conform de spelregels

- Proberen geen overtreding te maken zodat onderbreking van het spel vermeden wordt
- Het belemmeren van de loopweg van de aanvaller, door het gebruik van soms twee verdedigers
- Het voorwaarts bewegen om het doorgangstraject te blokkeren
- Het voorwaarts bewegen van de verdedigers om zo de aanvallers verder achteruit te dwingen
- Aanvallers dwingen tot het terugpassen van de bal naar ongevaarlijke posities



5. De beginworp (10:3)

Als leidraad voor de interpretatie van spelregel 10:3 zouden de scheidsrechters de doelstelling in gedachten moeten houden dat teams aangemoedigd worden gebruik te maken van een snelle uitvoering van de beginworp. Dit betekent dat scheidsrechters niet overdreven schoolmeesterachtig moeten doen en niet naar mogelijkheden zouden moeten zoeken om een team dat een snelle beginworp wil uitvoeren, terug te fluiten of te bestraffen.

Zo moeten bijvoorbeeld de scheidsrechters vermijden dat het maken van aantekeningen of andere taken afbreuk zouden doen aan hun paraatheid om snel de posities van de spelers na te gaan. De veldscheidsrechter zou moeten klaarstaan om te fluiten op het ogenblik dat de werper zijn juiste plaats bereikt, vooropgesteld dat er geen correctie nodig is van de positie van de andere spelers. De scheidsrechters moeten er bovendien rekening mee houden dat de medespelers van de werper de middenlijn mogen overschrijden na het weerklinken van het fluitsignaal. (Dit is een uitzondering op de algemene regel voor de uitvoering van formele worpen).

Alhoewel de spelregel zegt dat de werper op de middenlijn moet staan en op een afstand van hoogstens 1,5 m van het midden van het speeloppervlak verwijderd mag zijn, zouden de scheidsrechters niet overdreven precies en om enkele centimeters bezorgd moeten zijn. Hoofdzaak is het vermijden van oneerlijkheid en onduidelijkheid voor de tegenstander met betrekking tot waar en wanneer de beginworp is genomen.

Bovendien is het middelpunt op de meeste speeloppervlakken niet aangeduid en bij sommige speeloppervlakken kan de middenlijn in het midden zelfs onderbroken zijn door reclame. In zulke gevallen moeten zowel werper als scheidsrechter de juiste plaats schatten, en elk aandringen op nauwkeurigheid zou daarbij niet realistisch en ongepast zijn.

6. Definitie van een "vrije doelmkans" (14:1)

Volgens spelregel 14:1 is er sprake van een "vrije doelmkans" wanneer:

- a) een speler, die aan de doelgebiedlijn van de tegenpartij, met de bal en zijn lichaam reeds onder controle, de gelegenheid krijgt om naar het doel te werpen, zonder dat de tegenstander in staat is om de worp met geoorloofde middelen te verhinderen;

dit is ook van toepassing indien de speler de bal nog niet heeft, maar klaar is om hem onmiddellijk te ontvangen; er mag geen tegenstander in een positie zijn om het ontvangen van de bal te verhinderen met geoorloofde middelen;

- b) een speler, die de bal en zijn lichaam onder controle heeft, en in een tegenaanval alleen op de doelverdediger toeloopt (of dribbelt), zonder dat een tegenstander in staat is zich voor hem te plaatsen en de tegenaanval te stoppen;

dit is ook van toepassing indien de speler de bal nog niet heeft, maar klaar is om hem onmiddellijk te ontvangen, en de doelverdediger van de tegenstander door een botsing zoals onder 8:5 Toelichting, het vangen van de bal verhindert; in dit bijzonder geval is de positie van de verdedigers irrelevant.

- c) een doelverdediger zijn doelgebied heeft verlaten, en een tegenstander met de bal en zijn lichaam onder controle een vrije en ongehinderde gelegenheid heeft om de bal naar het lege doel te werpen.

7. Onderbreking door de tijdopnemer of een waarnemer (18:1)

Wanneer de tijdopnemer of een waarnemer tussenkomt wanneer het spel reeds onderbroken is, dan wordt het spel hernomen met de worp overeenkomstig de reden van de onderbreking.

Wanneer de tijdopnemer of een waarnemer tussenkomt en daarbij het spel onderbreekt wanneer de bal in het spel is, dan zijn de volgende regels van toepassing:

A. Wisselfout of onterecht betreden van het speelloppervlak door een speler (spelregels 4:2-3, 5-6)

De tijdopnemer (of waarnemer) moet het spel onmiddellijk onderbreken, zonder rekening te houden met de voordeelregel volgens spelregels 13:2 en 14:2. Indien als gevolg van een dergelijke onderbreking, door een overtreding van het verdedigende team, een vrije doelkans wordt verhinderd, dan moet een 7m-worp worden toegekend volgens spelregel 14:1a. In alle andere gevallen dient het spel hernomen te worden met een vrije worp.

De schuldige speler wordt bestraft overeenkomstig spelregel 16:3a. In geval van een onterecht betreden van het speelloppervlak volgens spelregel 4:6 tijdens een vrije doelkans, wordt de speler gestraft overeenkomstig spelregel 16:6b in samenhang met spelregel 8:10b.

B. Onderbrekingen voor andere redenen bv. onsportief gedrag in de wisselzone

a. Interventie door de tijdopnemer

De tijdopnemer zou moeten wachten tot de volgende spelonderbreking en dan de scheidsrechters informeren.

Wanneer de tijdopnemer toch het spel onderbreekt wanneer de bal in het spel is, wordt het spel hernomen met een vrije worp voor dat team, dat op het ogenblik van de onderbreking in het bezit was van de bal. Indien de onderbreking het gevolg is van een overtreding door het verdedigende team en de scheidsrechters van mening zijn dat deze vroegtijdige onderbreking een vrije doelkans voor het aanvallende team heeft vrijdeld, moet overeenkomstig regel 14:1b een 7m-worp worden toegekend.

(Hetzelfde is van toepassing indien de tijdopnemer het spel onderbreekt als gevolg van een aanvraag voor teamtime-out, en de scheidsrechters de teamtime-out weigeren omwille van een foutieve timing. Indien een vrije doelkans verhinderd wordt door deze onderbreking, moet een 7m-worp worden toegekend.)

De tijdopnemer heeft niet het recht een bestraffing uit te spreken tegen een speler of een teamofficial. Hetzelfde geldt voor de scheidsrechters indien zij niet zelf de overtreding hebben vastgesteld. In dergelijk geval kunnen zij

enkel een informele vermaning uitspreken. Indien de gerapporteerde overtreding valt onder de spelregels 8:6 of 8:10, moeten zij een schriftelijk verslag opstellen.

b. Interventie door de waarnemer

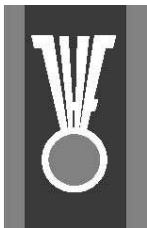
Waarnemers van de IHF, een continentale federatie of een nationale federatie die van dienst zijn in een wedstrijd, hebben het recht de scheidsrechters te informeren betreffende een mogelijke beslissing in strijd met de spelregels (uitgezonderd in het geval van een scheidsrechterlijke beslissing op basis van een feitenwaarneming) of betreffende een inbreuk van het wisselzonereglement.

De waarnemer mag het spel onmiddellijk onderbreken. In dat geval wordt het spel hernomen met een vrije worp voor het team dat niet de overtreding beging die aanleiding was tot de onderbreking.

Indien de onderbreking veroorzaakt is door een overtreding van het verdedigende team en de onderbreking een vrije doelkans verhindert, dan moet een 7m-worp toegekend worden overeenkomstig spelregel 14:1a.

De scheidsrechters zijn verplicht persoonlijke bestraffingen uit te spreken volgens de richtlijnen van de waarnemer.

De feiten in verband met een inbreuk volgens spelregels 8:6 of 8:10 dienen schriftelijk gerapporteerd te worden.



Internationale Handbal Federatie

X. Wisselzonereglement

1. De wisselzones bevinden zich links en rechts van het verlengde van de middenlijn aan de buitenzijde van de zijlijn, tot aan het einde van de respectievelijke spelersbanken, en achter de banken indien er plaats is (Spelregels: fig. 1).

Het reglement voor evenementen/competities van de IHF en de continentale federaties schrijft voor dat de spelersbanken, en daarbij ook de respectievelijke “coaching zones”, dienen te beginnen op een afstand van 3,5 m van de middenlijn. Deze regeling geldt ook als aanbeveling voor alle wedstrijden op andere niveaus.

Aan de zijlijn vóór de spelersbanken mogen (tot op minstens 8 m van de middenlijn) geen voorwerpen staan.

2. Alleen de spelers en de officials van een team die op het wedstrijdformulier ingeschreven zijn, mogen zich in de wisselzone ophouden (regel 4:1-2).

Zou er een tolk nodig zijn, dan moet deze achter de spelersbank plaatsnemen.

3. De teamofficials moeten in de wisselzone volledige sport- of burgerkleding dragen. Kleuren die aanleiding kunnen geven tot verwarring met de tegenstanders op het speelveld zijn niet toegelaten.

4. De tijdopnemer/secretaris helpt de scheidsrechters bij de controle van de bezetting van de wisselzone vóór en tijdens de wedstrijd.

Als er vóór de wedstrijd een overtreding tegen het wisselzonereglement gebeurt, dan mag de wedstrijd eerst aanvangen als de overtreding is verholpen. Als er tijdens de wedstrijd dergelijke overtredingen gebeuren, dan kan de wedstrijd na de volgende spelonderbreking eerst terug beginnen, wanneer de kwestie is opgelost.

5. De teamofficials hebben het recht en de plicht, hun team ook tijdens de wedstrijd te leiden en te beheren, en wel op een eerlijke en sportieve wijze en binnen het kader van de spelregels. In principe dienen zij op de spelersbank te zitten.

Het is de officials echter **toegestaan**, zich in de “coaching zone” te verplaatsen. De “coaching zone” is het gebied onmiddellijk voor de bank en, indien dit mogelijk is, ook direct achter de bank.

De bewegingen en de positionering in de “coaching zone” worden toegestaan om tactische richtlijnen te geven en medische zorgen te verstrekken. In principe mag slechts één teamofficial tegelijkertijd rechtstaan of zich verplaatsen.

Het is natuurlijk toegestaan aan één teamofficial om de “coaching zone” te verlaten wanneer hij onmiddellijk de “groene kaart” wil afgeven om een teamtime-out aan te vragen. Het is echter de teamofficial niet toegestaan om de “coaching zone” te verlaten met de ‘groene kaart’ en aan de tafel te staan wachten om de teamtime-out aan te vragen.

De teamverantwoordelijke mag de “coaching zone” ook in bijzondere situaties verlaten, bijvoorbeeld voor het nodige contact met de tijdopnemer en de wedstrijdsecretaris.

In principe moeten de spelers in de wisselzone op de bank zitten.

Het is de spelers echter **toegestaan** om:

- zich voor de warming-up, zonder gebruikmaking van de bal, achter de spelersbank te bewegen, als de plaatselijke omstandigheden het toelaten en het niet storend is.

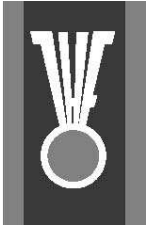
Het is teamofficials en spelers **niet toegestaan** om:

- zich op provocerende, protesterende of gelijk welke andere onsportieve wijze (woorden, mimiek, gebaren) in te laten met scheidsrechters, waarnemer, tijdopnemer/secretaris, spelers, teamofficials of toeschouwers, of deze te beledigen;
- de wisselzone te verlaten om het spel te beïnvloeden;

Van teamofficials en spelers wordt doorgaans verwacht dat ze in de wisselzone van hun team blijven. Wanneer een teamofficial toch de wisselzone verlaat voor een andere positie, dan verliest hij het recht om zijn team te leiden en te beheren en moet hij terug in de wisselzone komen om deze rechten terug te krijgen.

Meer in het algemeen blijven spelers en teamofficials onder de jurisdictie van de scheidsrechters gedurende de volledige wedstrijd, en de normale regels voor de persoonlijke bestraffing blijven geldig ook indien een speler of een official beslist om een plaats in te nemen weg van het speelveld of van de wisselzone. Zo moeten onsportief gedrag, grof onsportief gedrag en extreem grof onsportief gedrag op dezelfde manier bestraft worden alsof deze overtredingen plaatsvonden op het speelveld of in de wisselzone.

6. Komt het tot een overtreding van het wisselzonereglement, dan zijn de scheidsrechters verplicht te handelen volgens de regels 16:1d, 16:3d of 16:6b (waarschuwing, tijdelijke uitsluiting, diskwalificatie).



Internationale Handbal Federatie

Richtlijnen voor speeloppervlakken en doelen

- a) Het speeloppervlak (fig. 1) is een rechthoek van 20 x 40 m. Het moet gecontroleerd worden door het meten van de lengte van de diagonalen. Haar lengte gemeten van de buitenkant van een hoek tot de buitenkant van de overstaande hoek zou 44,72 m moeten bedragen. De lengte van de diagonalen van een speelveldhelft zou van de buitenkant van beide hoeken naar de tegenoverliggende buitenkant van het midden van de middenlijn 28,28 m moeten zijn.

Het speeloppervlak wordt begrensd door markeringen, welke "lijnen" worden genoemd. De doellijnen (tussen de doelpalen) zijn, zoals de doelpalen zelf, 8 cm breed, alle andere lijnen 5 cm. Lijnen die naast elkaar liggende gebieden van het speeloppervlak begrenzen, kunnen door verschillende kleuren voor de afzonderlijke aangrenzende gebieden vervangen worden.

- b) Het doelgebied voor de doelen bestaat uit een rechthoek van 3 x 6 meter en twee zijdelings aansluitende kwartcirkels, elk met een straal van 6 m. Het wordt gemaakt door - evenwijdig aan de doellijn en op een afstand van 6 m tussen de achterkant van de doellijn en de voorkant van de doelgebiedlijn - een drie meter lange lijn te trekken. Deze lijn gaat aan beide kanten over in een kwartcirkel, waarbij de achterste binnenkant van de respectievelijke doelpalen het middelpunt vormt en de straal zes meter bedraagt. De lijnen en kwartcirkels, welke het doelgebied begrenzen, heten doelgebiedlijn. De afstand tussen de buitenkanten van de raakpunten van de kwartcirkels met de buitendoellijn, bedraagt zo vijftien meter (fig. 5).
- c) De gestippelde vrijeworplijn (9m-lijn) loopt evenwijdig en concentrisch aan de doelgebiedlijn, op een bijkomende afstand van drie meter tot de doellijn. De lijnstukken alsook de tussenafstanden zijn telkens 15 cm lang. De lijnstukken moeten rechthoekig, respectievelijk straalsgewijs afgesneden worden. Het meten van de gebogen lijnstukken gebeurt over de buitenste koorde van de lijnstukken (fig. 5).
- d) De 7 m-lijn is één meter lang en wordt - evenwijdig aan de doellijn - direct vóór het doel getrokken, waarbij de afstand van de achterkant van de doellijn tot de voorkant van de 7 m-lijn zeven meter bedraagt (fig. 5).
- e) De doelverdedigersgrenslijn (4 m-lijn) vóór het doel is 15 cm lang. Zij loopt - op een afstand van vier meter, gemeten van de achterkant van de doellijn tot de voorkant van de 4 m-lijn, dus de beide lijnen zelf inbegrepen - evenwijdig aan de doellijn.
- f) Het speeloppervlak zou met een veiligheidszone van minstens 1 meter langs de zijlijnen en 2 meter achter de buitendoellijnen moeten omgeven zijn.

- e) Het doel (fig. 2) staat in het midden van elke buitendoellijn. De doelen moeten stevig verankerd zijn in de bodem of aan de muur achter hen. Aan de binnenkant bedraagt de breedte 3 meter en de hoogte 2 meter. Het doelkader moet rechthoekig zijn, wat betekent dat de binnenkantdiagonalen 360,5 cm (max. 361 cm - min. 360 cm, met een afwijking van ten hoogste 0,5 cm in hetzelfde doel) moeten meten.

De achterkant van de doelpalen moet met de achterkant van de doellijn (en de buitendoellijn) één lijn vormen, zodat de voorkant van de doelpalen 3 cm over de buitendoellijn uitsteekt .

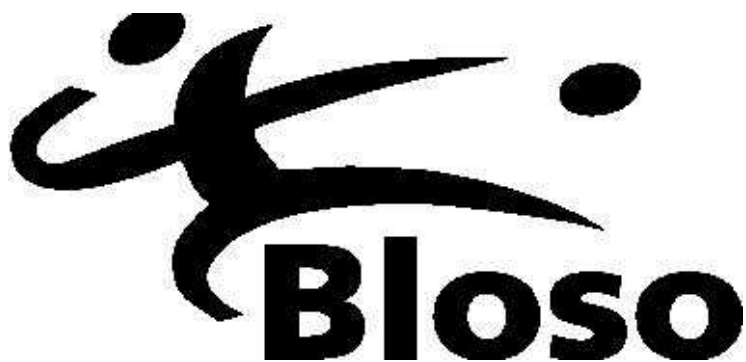
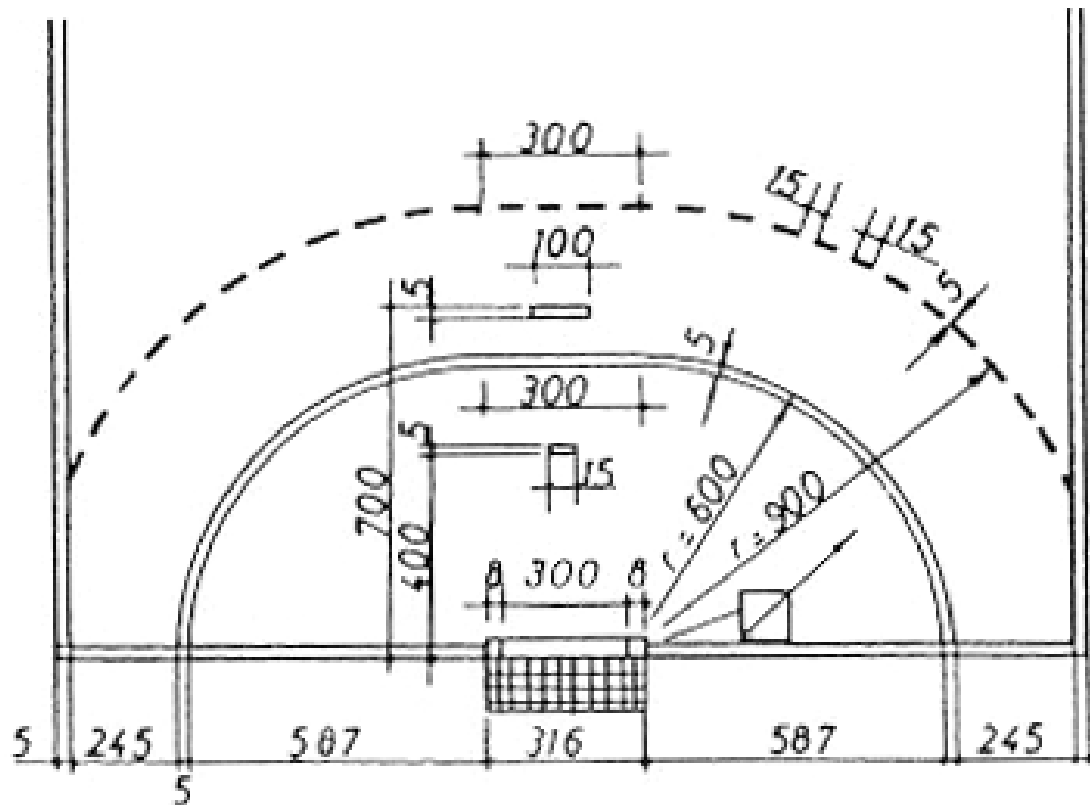
De doelpalen en doellat, welke elkaar verbinden, moeten uit hetzelfde materiaal zijn vervaardigd (bv. hout, lichtmetaal of kunststof). De doorsnede is vierkant (8 cm). De ribben moeten afgerond zijn met een straal van 4+ 1mm. De doelpalen en doellat moeten op de drie van op het speelveld zichtbare zijden met twee duidelijk afstekende kleuren geschilderd zijn, die zich eveneens duidelijk ten opzichte van de achtergrond aftekenen. Beide doelen moeten in dezelfde kleuren geschilderd zijn.

In de hoek tussen doelpaal en doellat meten de kleurvlakken van de doelen in elke richting 28 cm, en deze moeten in dezelfde kleur zijn geschilderd. Alle andere kleurvlakken moeten 20 cm lang zijn. Elk doel moet een net, doelnet genoemd, hebben. Dit moet zo zijn opgehangen, dat een in het doel geworpen bal doorgaans in het doel blijft of niet door het doel kan vliegen. Indien nodig kan - in het doel achter de doellijn een bijkomend net aangebracht worden. De afstand tussen de doellijn en dit bijkomend net zou ongeveer 70 cm, maar op zijn minst 60 cm moeten zijn.

- h) De diepte van het doelnet zou van boven 0,9 m achter de doellijn, en van onder 1,1 m moeten bedragen, waarbij voor beide maten een afwijking van + 0,1 m is toegestaan. De mazen zouden niet groter dan 10 x 10 cm mogen zijn. Het net moet aan de doelpalen en aan de doellat minstens om de 20 cm bevestigd zijn. Het is toegelaten, het doelnet en het bijkomend net zodanig vast te binden dat er geen bal tussen beide netten kan geraken.
- i) Achter het doel, in het midden van de buitendoellijn en op een afstand van ongeveer 1,5 m, behoort een (van de bodem af) 5 m hoog vertikaal veiligheidsnet met een lengte van 9-14 meter opgehangen te zijn.
- j) De tijdopnemerstafel staat in het midden van de wisselzone, aan een van de beide zijlijnen. De tafel mag hoogstens 4 meter lang zijn en zou 30-40 cm boven de vloer van het speelloppervlak moeten geplaatst staan om een onbegrensd uitzicht te verzekeren.
- k) Alle afmetingen gegeven zonder tolerantie moeten voldoen aan de ISO-norm (International Standard Organisation) 2768-1:1989.

- l) De normen voor handbaldoelen zijn door het Europees Comité voor Standardisatie, CEN (Comité Européen de Normalisation), volgens norm EN 749 in samenhang met norm EN 202.10-1 vastgelegd geworden.

Figuur 5: Het doelgebied en omgeving





b+d

ethias